உ

கடவுள் துணை,

போகர் சரித்திர வரலாறு.

அவையடக்கம்.

மகா மகுத்துவம் பொருந்திய பதிணெண் சித்தர்களும், நாற்பத்தெண் பெரிய முனிவர்களும் நவகோடி ரிஷிகளும் அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் சீவகாருண்ணியத்தினால் ஏற்படுத்திய இருபத்தோரி லட்ச கிரந்தங்களிலே அனேக மகுத்துவங்களும் உலக மகிமைகளும் கூறிய வண்ண மிருக்க என் குருவாகிய மகுத்துவம் பொருந்திய காலாங்கி நாதர் சீனபதி தேசத்தில் சமாதியடைந்த காலத்திலே எனக்குபதேசித்தவண்ணம் அடியேன் குளிகைபூண்டு குருமொழி தவருது இந்த பெருநூலென்னும் போகரேழா யிரமாகிய சத்தகாண்டத்தை அடியேன் சத்தசாகரமுந் திரிந்து வடதிக்கையும் பரிந்து மேற்கூறிய சித்த முனிவ ராசீர்மங்களெல்லாம் பார்த்தறிந்து வடநூலார் தென்னூ லார் கூறிய சாத்நிரத் தொகுப்பெல்லாங் கடந்து வேத புராண இதிகாசங்களெல்லாங் கட்டறுத்து மலைநாடென் னும் வடபொதிகைச் சார்புச்சென்று மகமேரில் இருப்ப வரையுங் கண்டுகிரேதாதி ரேதாதுவாவர மூன்றுயுக சங்கைகளெல்லாந் தெரிந்து எந்த நாட்டிலுஞ் சிறந்த பொன்னுடாகிய சீனபதியிற்சென்று மேற்படி சீனபதியா ருக்கு உலக மகிமையெல்லாந் தெளிவர வுபதேசஞ்செய்து மேற்படி கிரந்தமாகிய போகரேழாயிரம் பாடத் துணிந் தேன். இந்தக் கிரந்தத்தைத் தென்பொதிகையில் வாழுய் மகுத்துவம் பொருந்திய அகத்திய மகா முனிவர் திருச்சங் கத்தில் அரங்கேற்றல் செய்யலாயிற்று. அம்மலையில் தெய் வீகத்தன்மை பொருந்திய அகத்திய முனிவர் செய்த பன் னீராயிரக் காண்டத்தையும் அம்மலையிலிருக்கும் தபோதன ரிஷிகள் முதலானவர்களும் இந்நூலுக்கொப்பாக பன்னீரா யிரத்தை யுவமைகூறி அங்ஙனமே அரங்கேற்றத் துணிந் தார்கள்.

பொருள்	பக்கம்
திரேதாயுகத்தில் ரேணுகையின் பூஷணங்கள் இருப்பிடத்தைநவகண்டரிஷி பாட்டன் போகருக்கு கூறல்	758
ரேணுகையை போகர் வரங்கேட்டு	761
ரேணுகை போகருக்கு ஆசீர்வதியும்	762
துவாபுரயுகத்தில் திரௌபதை சமாதியை போகர் கண்டது	765
திரௌபதை சமாதிபக்கத்திலிருந்தசித்தர்கள் போகரை யாரென்று வினவல்	767
போகர்சைனபதிப்பெண்களுக்கு ரேணுகையின் வரலாறு கூறல்	768
போகர் காலாங்கி நாதருட ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுசைனபதிபெண்களைக் காணல்	768
போகர்நாகமலைகண்டது	769
போகர் நீலாஞ்சனக்கிரியைக் கண்டது	770
போகர் அஞ்சனகிரியில் சதாசிவ ரிஷியைக் கண்டயி	771
போகருக்கு சதாசிவரிஷி ஞானோபதேசங்கூறல்	773
ஆகாயகெந்தருவரிஷி சதாசிவ ரிஷியாருக்கு காயகற்பங்கொள்வது	773
சதாசிவரிஷி போகரைக் குறித்து சந்தோஷப் படுதல்	775
காயகற்பத்தால் அரிச்சந்திரன் பிறந்தது	776
சதாசிவரிடியார் போகர் குளிகைக்கு இமயகிரியில் இருபத்தோர்வரை செல்லும்படி வரங் கொண்டது	777
போகர் சதாசிவ ரிஷியாரிடத்தில் விடைபெற்றது	
சீனபதிக்கு யேகுதல்	777
போகர் இமயகிரிபர்வதத்தில் எட்டாவதுவரை சென்றது	778
இந்திரன் வெள்ளானை போரை யாரென்று வினவல்	779
தேவேந்திரன்சமாதியை சித்தர்கள் போகருக்கு காண்பித்தது	780
பச்சைவண்ணப் புரவி. யும் சென்னிறக்கொக்கும் போகரிடம் வார்த்தையாடல்	781
போகர் இமயகிரியில் பதினோரும்வரைசென்றது	782
போகர் ஜம்புமகாரிஷியைக் கண்டது	783
பனிரெண்டாம்வரை செஅறது	784
போகர் பதிமூன்றும் வரை சென்றது	785
விநாயகரைகண்டது	785
லிங்கதெரிசனம்	786
போகர் பதினைந்தாவரை சென்றது	786
போகருக்கு நாதாக்கள் மனோன்மணியாள் ஜோதி காண்பித்தல்	787
போகர் பதினாரும்வரை சென்றது	788
போகர் கருவசனையுங் கறும் பசுங்கண்டது	789
மூலிகையை கறும்பசுவு தின்றதால் சித்து சாபமீய்தல்	790
நவகண்டரிஷியை முதலை விழுங்குதல்	790

பொருள்	பக்கம்
போகர் பதினேழாம் வரை சென்றது	791
விஷ்ணுசமாதி	791
மகாவிஷ்ணு போகருக்கு அசரீரிவாக்கால் உபதேசங் கூறியது	792
போகர் பதினெட்டாம் வரை சென்றது	793
பத்தொன்பதாவது வரையில் பதினென் சித்தர்கள் நவகோடி ரிஷிகள் நாற்பத்தெண்பேர் முனிவர்கள் செய்த பெருநூல்கள் மூன்று யுக சமாதிகாணல்	793
போகர் இருபதாவதுசென்	
போகர் இருபத்தோருவது வரையில் கைலைபதிகண்டது.	796
போகர் கடவுளைப்பாராமல் விசனமுற்றல்	798
கைலாயபதியிலுங் கடவுளைக் கண்டதில்லை	798
நூற்பெருமை	800

ஐந்தாவது காண்டம் பொருளகராதி முற்றிற்று.

ஆருவது காண்டம்

பொருள் அகராதி

பொருள்	பக்கம்
கள்ளனைபிடிக்கதந்திரம்	802
கஸ்தூரிஜாலம்	804
பச்சரிசிஜாலம் கள்ளனைப் பிடிக்க	806
மாச்சிமைகூறல்	808
பொரிஜாலம்	,,
கெசகெசாமீன் ஜாலம்	809
எலுமிச்சம்பழம் வித்தை	810
பாண்டம் சலமில்லாமல் சாதம் சமைப்பது	811
ஆட்டுகடாபண்ணின ஜாலம்	812
ஆஞ்சநேயர் ஜாலம்	813
இலங்கையழிவுகூறல்	814
அரிசிஜாலம்	816
கோழிமுட்டை புட்டிகளிலடைத்தல்	816
பசுபால் கரக்காதிருக்க ஜாலம்	817
உடுக்கையுடைக்க ஜாலம்	820
பூசாலியின் பேரில் சனனதம் வருவிக்க	820
இதுவும் வுடுக்கை வுடைக்க	821
பூசனிக்காய் ஜாலம்	821
கற்பூரவித்தை	823
திருவெண்ணீரில்லாமல் கேணியில் ஸ்நானஞ் செய்து சூரியனில் நிற்க மேனியில் வெண்ணீர் கண்டது	824
சங்கிலிஜாலம்	825
பேயாட	826
இல்லறத்துப் பெண்கள் தேவதா பொய்மசக்கல்	829
மாதுதெய்வத்தால் சமுசாரி மயங்கல்	829
பிரதமை நடக்க	830
பொருள்	பக்கம்
போகர் புலிப்பாணிக்கு சாயா புருஷதரிசனங் காண்பித்தது	832
ஆகாயத்தில் ரூபங் காணல்	833

பொருள் பக்கம்
சாயாபுருஷ தெரிசனம் 835
போகர் சீனபதிக்குப் போவதும் 837
போகர் சீனபதிப் பெண்களுக்கு சாயா புருஷதெரிசனஞ்சொல்லல் ,,
பாணையுடைக்க தண்ணீர் நிற்க 838
கள்ளச்சைவம் 838
சீனபதியாருக்குச் சைவமில்லை 841
போகர் சீனபதிதேசத்தார்க்கு சாஸ்திரமில்லையென்று கூறல் 841
சீனபதிப்பெண்களுக்கு தீட்டு இல்லை 844
போகர்சிங்கிவிளையாட்டு 845
சத்துருக்களுக்குச் சிங்கி தாக்கு 846
போகர் நோயாளிக்குக் காயகற்பங் கூறல் 847
பொன்மாற்றுயாவும் 849
குடவன்பொன் 851
வேற்சொன்ன செந்தூரத்திற்கு ஜெயநீர் 852
செம்புகத்தி 852
சூதவெள்ளி 853
போகர் செம்புவித்தை 855
அபினிசெம்பு 856
நாகக்கட்டு செந்தூரம் 857
திரிவங்கச் செந்தூரம் 859
லோகப்பாய்ச்சல் 859
உப்புமணிவுற்பத்தி 860
பொருள் பக்கம்
பாலமணி வுற்பத்தி 861
பச்சைமணி வுற்பத்தி 861
நீலாமணி வுற்பத்தி 862
பவளமணி வுற்பத்தி 862
கறப்புமணி வுற்பத்தி 862
முத்துமணி வுற்பத்தி 863
கல்லுப்பு செந்தூரம் 863
செந்தூரவேதை மூலம் 865

பொருள் பக்கம்
போகர் நீலாஞ்சனக் கப்பல் கண்டது 866
சீனபதிப் பெண்கள் வெண்காகவஞ்சனக்கல்லால் வானத்தி லதிசயங் கண்டது 868
போகர் சீனபதிப் பெண்களுக்கு ஈடுரைத்தல் 869
அடைக்கலக் குருவியினீடு 870
கருமிகட்கு ரோகவுற்பத்தி 873
ஸ்ரீவசியவாடை 874
அடைக்கல் பட்டு ஈடு 875
அண்டங்காக்கை வசியவாடை 876
நேத்திராஞ்சனமை 877
ஸ்ரீவசியம் 878
ஸ்ரீபுருஷாள் வசியம் 879
ஸ்ரீவசியமை 881
ஸ்ரீகளுக்கு ஈடுமுறை 882
சத்துருவைத் துன்பப்படுத்தல் 883
பேர்சொல்லி வேர்பிடுங்கல் 885
மலையாளகறுப்பான் சிங்கமோகமணி 885
விலாடபுரத்து வசியம் 886
போகர் பேர்சொல்லி வேர்பிடுங்கும் வித்தையை புலிப்பாணி கூறல் 888
திகைப்பூண்டுக்கு காப்புகட்டல் 889
மலையாளபூபதி கறுப்பண்ணன் மந்திரம் 890
காலாங்கிநாதர் சமாதிக்குப் போகுமுன் இறந்தவர்கள் கணக்கு 891
கிரேதாயுகத்துத் தொகை 892
திரேதாயுகத்துத் தொகை 893

பொருள் பக்கம்
துவாபரயுகத்துத் தொகை 893
கலியுகத்துத் தொகை 893
போகர் பூமியளவும் சமுத்திர அளவுங் கூறல் 894
ஸ்தலப்பெருமை ,,
மனிதர்பேதாபேதம் ,,
பட்சிகள் பேதாபேதம் 895
மிருகபேதாபேதம் 895
மாரால் நகரப்பட்ட ஜீவஜெந்துக்களின் பேதாபேதம் 896
விருட்சங்களின் பேதாபேதம் 896
மனிதருக்கு அறிவு ஐந்து மிருகங்களுக்கு அறிவு நான்கு பட்சிக்கு அறிவு மூன்று மாரால் நகரும் பிராணிக்கு அறிவு இரண்டு விருட்சத்துக்கு அறிவு வொன்று கூறுதலாம் 897
சக்கரவர்த்திகள் செங்கோற்பெருமை கூறல் 897
சுப்பிரமணியர் தியானம் 899
மாறுதல் சக்கரம் 899
கடவுளெண்டென்பதற்கு திருஷ்டாந்திரம் 900
மாடன் மந்திரம் 901
மலையாள தூமாதேவதை மந்திரம் 902
போகருக்கு சித்துகூறல் 903

பொருள் பக்கம்
தூமாதேவி பிரணவமந்திரத்தை போகருக்கு சித்து கூறல் 904
மலையாள கருப்பண்ணன் வசியம் 905
சத்துரு மாரணம் 907
திரிசூலி மந்திரோசசடணம் 908
மாரணவித்தையால் மடிந்தவரை எழுப்புதல் 909
பதினெண் சித்தர்கள் சாதியும் தலைமுறைமையும் 912
போகர் சித்தர்கள் வயதும் சமாதி மார்க்கமுங் கூறல் 919
சிவவாக்கியர் தாய்தந்தை மாரை இல்வாழ்க்கைக் கேழ்க்குதல் 922
போகர் புலிப்பாணிக்கு சித்தர்கள் பிறப்பும் திருநட்சத்திரமுங் கூறல் 939
போகர் தட்சணாதி மாண்பரின் குறியை சீனப்பதியாருக்குறைத்தல் 953
சத்தகன்னி குறிகேட்டல் 956
பட்சணமான்பருக்கு பலவித தேவதை குறி கூறல் 958

ஆறுவது காண்டம் பொருளகராதி முற்றிற்று

ஏழாவது காண்டம்

பொருள் அகராதி

பொருள் பக்கம்
பரசுராமரிஷி 1103
போகர் இமயகிரி வடபாகத்தில சிங்கம் குட்டி ஈனுவதைக் கண்டது 964

பொருள் பக்கம்
பெண்சிங்கம் யானைக் கூட்டத்தில் குட்டியீனுவது 965
சிங்கத்தினால் சித்தர்கள் மடிந்தது 966

புத்தக விளம்பரம்

	ரூ.	ந.பை.
விநாயக புராண வசனம்	8	00
அற்புத பூலோகரம்பை கதை	2	00
நவரச கதம்ப ஒப்பாரி	0	50
மரகதசுந்தரம்	1	25
நாகபூஷணம்	1	25
மஸ்தான் சாகிபு பாடல்	2	00
சார்தர்வேஸ் 4 பக்கீர்கிஸ்ஸா	2	50

ஜோதிட புத்தகங்கள்

சாதகலங்காரம் மூலமும்-விரிவுரையுடன்	4	00
கௌசிக சிந்தாமணி (3-பாகங்கள்)	4	00
சுகர்நாடி சோதிடம்	2	00
கணிக முருக சேகரம்	1	50
ஜோதிட ஹோரா சாஸ்திரம் (மூலமும் உரையும்)	1	50
விமகவி பாட்டு உரை	1	50
சோதிட நூலாதார அரிச்சுவடி (2-பாகம் சேர்ந்தது)	1	00
நவக்கிரக சிந்தாமணி என்னும் சாதக சூடாமணி (மூலமும் உரையும்)	1	25
சோதிமா முனிவர் சோதிட கோளம்	1	25
நவக்கிரக தோத்திரம்	0	63
சோதிட நூலாதாரம்	0	37
கனவு காணும் சாஸ்திரம்	0	37
சர்வ கனவின் பலன்	0	50
மலையாள மாந்திரீக அரிச்சுவடி	0	31

வைத்திய புத்தகங்கள்

மணிமந்த்ர வைத்திய சேகரம்	2	00
பாலவாகடத் திரட்டு 1200	2	00
ஆயுள்வேத சுருக்கம்	1	00
திருமூல நாயனுர் வைத்திய காவியம் 1000-பாடல்	1	00
புலஸ்தியர் மகரிஷி வாத சூத்திரம் 300	1	25
ஊர்வசி வைத்திய சிட்கா 2-பாகம் சேர்ந்தது	2	00
அகஸ்திய முனிவர் பூரண சூத்திரம் 216 பாடல்	0	75
தந்வந்திரீ சுருக்கிடை நிகண்டு 300	0	50
புலஸ்தியர் விளக்கிய ஞானகற்பம்	0	50

கிடைக்குமிடம் :—

இ ட் டா - பா ர் த் த சா ர தி நா யு டு ச ன் ஸ்,
நெ. 189, தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை-1.

உ
கடவுள் துணை

மஹாமகுத்துவம் பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம் – 7000

முதலாவது காண்டம்

காப்பு

ஆனந்த மாய்நிறைந்த ஆதிபாதம்
அண்டபரி பூரணமா மையர் பாதம்
வானந்தமாகிநின்ற கணேசன்பாதம்
மருவியதோர்மூலத்தில் நந்திபாதம்
தானந்தமாகியதோர் காலாங்கிபாதம்
சனகருடவியாக்கிரமர் பதஞ்சலியின்பாதம்
போனந்தமாகியதோ ரிஷிகள்பாதம்
போற்றிஏழாயிர நூல் புகலுவேனே. 1

தானுனதாம்பர பர்னியேழுகாதம் தாக்கான காவேரி யெழுபது காதம், வேனுனகங்காவு மெழுநூருகாதம் வேக முடன் சென்றுமல்லோ குளிகைகொண்டேன், கானுன கடலேழுஞ்சுற்றிவந்து காணுத காக்ஷியெல்லாம் கண்ணிர் கண்டு, பானுனபராபரியை மனதிலெண்ணிப் பாடினேன் சத்தகாண்டம் பண்பாய்ந்தானே. 2

பண்பாகவயித்தியமும் வாதமார்க்கம் பரிவானஜெக சால குளிகைமார்க்கம், நண்பானசித்தர்களின் மறைவுமார்க் கம் நலமானராஜாக்களிருந்தமார்க்கம், தின்பானதேவார தம் நடந்தமார்க்கம் திறமான மனோவேகம் செல்லுமார்க் கம், தன்பானசாதிரங்கள் தொகுப்புமார்க்கம் தயவான மூலிகையுட ரகசியங்காணே. 3

காணவேபாண்டவா ளிருந்தமார்க்கம் கதிர்மதியின் கிரிகைகளிருக்குமார்க்கம், பூணவேபிரமாலயம் தேவால யங்கள் புகழானபாஷமான மலைகள்மார்க்கம், தோணவே சரக்குகளின் வைப்புமார்க்கம் துறையானநதிமலைக ளிருக்கு மார்க்கம், ஈனவேமிருகங்கள் மகத்துவமார்க்கம் யெழிலான பக்ஷியுட மார்க்கம்பாரே. 4

பார்க்கவேமனிதரிட பேதாபேதம் பாங்கானதுரை கோடி தொந்தங்கோடி, ஏர்க்கவேஅதிசயங்க ளெடுத்து கூறு யெழிலானவாதி சேடனிலுமாகா, சேர்க்கவேஉலகத்

பொருள்	பக்கம்
ஜண்டாசபஸ்பம்	1053
பஞ்சபூதசிவராசயோக செந்தூரம்	1056
நவலோகஞ் செந்தூரம்	1058
செந்தூரம் வேதைமுகம் ரோக நிவர்த்தி	1060
ரசவெள்ளி	1062
வெள்வங்க நீர்வாங்கல்	1064
நாகக்கட்டுவேதை	1065
பூரக்கட்டுவேதை	1067
வேதைமுகம்	1071
கொச்சிவீரக்கட்டு	1073
குளிகைவேதைமுகம்	1075
சகலரோகங்களுக்குஞ் சூரணபாகம் கயகற்பம்	1076
யோக எசாதிப்போர்க்கு வழலைத்திராவகம்	1076
புலிப்பாணி போகர் ஞானப் பால் ஹட்டல்	1078
ஞானப்பாலறிதல்	1081
துருசுசெந்தூரக்களங்கு	1083
தாளகக்கட்டு வேதை	1085
நாற்பதெண்பேர் முனிவர்கள் பதினெண்சித்தர்கள் நவகோடி ரிஷிகள் போகரை வருந்தல்	1087
பூதாந்த சித்தர்மகிமை	,,
சுந்தரானந்தர் மகிமை	1091
போகர் புலிப்பாணிக்கு பாஷாண விளைவுகள் கூறல்	
கருமாகக்கல் விளைவு	,,
கெந்தகவிளைவு	,,
தாளகவிளைவு	,,
கற்பரிபாஷாண விளைவு	1094
காயகற்ப அயச்செந்தூரம் செந்தூரமனுபானம்	1095
மகாசிடிகை அயச்செந்தூரம் சமுசாரிக்கான வேதை	1096
சிடிகை அயச்செந்தூரம்	1097
போகர் காலாங்கிநாதர் சீவிய சரித்திரத்தை புலிப்பாணிக்கு வுபதேசித்தல்	1098
மச்சரிஷி	1099
கூர்மரிஷி	1100
வராகரிஷி	,,
நரசிங்கரிஷி	1101
வாமரிஷி	1102
மாமரிஷி	1103
பலராமரிஷி	1104
பௌத்தமரிஷி	1105
கலிகரிஷி	,,
கலியுகத்தாருக்கு வியாச மகாரிஷியார் இந்த தச ரிஷிகளை பத்தவதார மென்னு புராணக்கட்டு கூறினுர் இவர்கள் கிரேதா யுகத்து மனிதரென்று சொல்லப்படுவர்	1106
போகர் ஆயிரத்தெட்டு சிவாலயப் பெருமை கூறல்	,,
தீர்த்தமகிமை	1110
போகர் தன்வரலாற்றை புலிப்பாணிக்குக் கூறல்	1112
போகர் புலிப்பாணியை யாசீர்வதித்து புத்தி கூறல்	1114
போகர் சமாதிக்குப் போகல்	1115
போகர் சித்தர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் வணக்கங் கூறுகின்றுர்	1116
போகர் சித்தர்களுக்கு அவை யடக்கங் கூறல்	1119

போகர்சத்த காண்டம்-7000

ஏழாவது காண்டம் பொருள் அகராதி

முற்றுப் பெற்றது

விநாயக புராண வசனம்

ஆனை முகத்தானை அன்புடன் பணிபவர்
ஏனை நலத்தினர் எய்துவர் தினமே.

என்பதுகொண்டு கற்பகக்களிற்றை எவரும் எக்காலத்தும் வழிபடத் தக்கதாம் தன்னை வழிபட்டார் மனம் மகிழுற எக்காரியங்களையும் இனிது நிறைவேற்றுங் கருணைவாய்ந்த வள்ளற்பெருமான் **விநாயகரே** யாதலின், அவரது தோற்றப் பிரபாவங்களையும், அவர் அன்பர்மாட்டு அன்புகூர்ந்தருளிய திருவிளையாடல்களையும், அவரை யுபாசித்துப் பேறு பெற்றுர் பெருமைகளையும், பிரணவப் பொருளாம் ஐங்கரக் கடவுளைத் துதித்தற்குறிய சோடசம், அஷ்டோத்திரம், சகத்திரம் முதலான நாமங்களையும் மிகத்தெளிவாகவும், விரிவாகவும், கூறுமிந்நூலைப்போல், வேறெந்த நூலுமில்லை எனலாம். மேலும் 'இந்நூலொன்றினைப் படித்தார் பன்னூலின் பயனை நன்குணர்ந்தார்!' என்று கொள்ளத் தக்க 'சகலகலா பொக்கிஷம் என்பதும் இந்நூலுக்கே பொருந்தும். ஆகவே, இந்நூலை ஒவ்வொருவரும் வாங்கி வாசிக்கும் பொருட்டு, உயர்ந்த கடிதத்தில் ஐதீகப் படங்களுடன் அச்சிட்டு அழகாய் பைண்டு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

விலை ரூபா 8—00

கிடைக்குமிடம் :—

இட்டா – பார்த்தசாரதி நாயுடு சன்ஸ்,

நெ. 189, தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை-1.

தின் மகிமைகோடி சிறப்பானவதிசயங்க ளுள்ளதெல்லாம், ஆர்க்கவேசித்தர்களை வணங்கியானும் அன்பாகபோகரிஷி அறைந்திட்டேனே. 5

அறைந்திட்டேன் ஏழுலட்சம்கிரந்தந்தன்னை அன்பாக அதிசயங் களெல்லாம்பார்த்து, குறைந்திட்டேன் போக ரேழாயிரமாக கூரினேன்லோகத்து மாந்தர்க்காக, வரைந் திட்டேன் நாலுயுகவதிசயங்கள் யாவும் வாகாகபாடி வைத்தேன் சத்தகாண்டங், பரைந்திட்டேன் சீனதேசம் யானும்சென்று பாடினேன்போகரிஷி புகலுவேனே. 6

புகலுவேன் வாதியென்றபேர்களுக்கு போற்றியே மெய்ஞ்ஞானம் வரவேண்டும், நிகலுகின்ற ஆதாரமரிய வேண்டும் நீக்கரியகாயத்தை நிருத்தவேண்டும், புகலு கின்றபராபரியை பூ சி க் க வேண்டும்பானமென்ருல்தூசிக் காப் பருவம்வேண்டும், மகலுகின்றகுருமுரையுங்கைம்மு ரையும்வேண்டும் மறுகாட்டாலிதெல்லாம்வாதம் போச்சே.

போகாமல்வாதத்தை நிருத்தவென்ருல் போக்கோடே சவர்க்கா ரகுருவைப்பண்ணு, வாகாகுமுப்பை நன்ருய் கட்டியிடு மருவியதன்பூரத்தை யுப்புபண்ணு, தாக்காகுந் தாளகத்தை நீறுபண்ணு சமர்த்துடனேவங்கத்தை சுண் ணம்பண்ணு, வேகாத துரிசியைத்தான் குருவாய் பண்ணு விளங்கியதோர்வா தமெல்லாங் கைக்குள்ளாச்சே. 8

கரிமுகன்பதம்போற்றி கடவுள்பதம்போற்றி கடாட் சித்துஎனையீன்ற ஆயிபதம்போற்றி, அரி அ ய ன் ப த ம் போற்றி வாணிபதம்போற்றி அருள்தந்தலட்சுமிதா ளுயிப தம்போற்றி, துரியமாம்பாட்டனென்ற மூவர்பதம்போற்றி, துணையானகாலாங்கி அய்யர்பதம்போற்றி, நிருவிகற்சமாதி யுற்ற ரிஷிகள்பதம்போற்றி நிறைந்துநின்ற சரணமே காப்பு தானே. 9

நூல்.

தானையேழுலட்சம் சிவன்தான்சொன்ன சாஸ்திரத் தின்கருவெல்லாந் தரிக்கப்பண்ணி, கோனைகுருநூலாம் யேழுகாண்டம் கொட்டினேன்வாதமென்ற முரைதடன்னை பானைபாட்டரைத்தான் கருக்கள்கேட்டு பயின்றெடுத்த ஆயிசொன்ன பண்புகேட்டு தேனை காலாங்கி ஐபரையுங் கேட்டு செப்பினேன்சத்தகாண்டம் திரமாய்காணே. 10

முக்கோண சக்கர மகிமை

காணவே மூலமது அண்டம்போல காரணமாய்தி கோண மாகநிற்கும், பூணவேமூன்றின்மேல் வளையமாகும் பிரம்பாகயிதழது தானுலுமாகும், நாணவேநாற்கமலத் தடப்

சரத்தைகேளு நலமானவய நமசீ ரீரீயாகு, மூணவேமுக் கோண த்துள் ளொளிஓங்காரமுயற்சியார தற்குள்ளே யகார மாமே. 11

அகாரத்தின்மேலாக கணேசன்நிர்ப்பார் ஆதியொரு கோணத்தில் உகாரம்நிர்க்கும். உகாரத்தில்வல்லமையால் சத்திநிர்ப்பாள் ஒடுங்கியதோர்முனையொன்றில் கதலிப் பூவாய் புகாரமாம் முகங்கீழ் குண்டலியாஞ்சத்தி பெண் பாம்புபோல்சுருட்டிச் சீறிக்கொண்டு சுகாரமாய் சுழி முனையோ டுருவிநிர்ப்பாள் துரியாதீதமென்ற வவத்தை தானே. 12

அவத்தைக்கு இருப்பிட மூலமாகும் அழகானகதலிப்பூ எட்டிதழாய்நிர்க்கும். நவத்தைக்கும்நந்தியனூல் வாயில் நிர்ப்பாள் நற்சிவமாம் சிகாரத்தில்கோடிபானும் வவததைக் கும்வாய்திரவான் மலனுல் மூடும் மைந்தனேஎட்டிதழி லெட்டுசத்தி, பவத்தைக்கு சத்திஎட்டின் பேரேதென்ருல் பாங்கான அளிமாவும் லகிமாத்தானே 13

தானுனலகிமாவும்கிரிமாவோடு தங்குயீசுரக்த்து சத் தில் சத்தி, பூனுனபிராதசத்தி பிரகாமிசத்திபேரெட்டுத் தேவரையுந் தளத்தில்நின்று, ஏனுனயிதழாலே முடிக்கொள் வார் ஏத்தமாம்நந்தியைத்தான் காணுமையால், வானுன வஸ்துவைநீ பாணம்பண்ணி வங்கென்றுவாங்கியே கும்பித் ததே. 14

ஊதிறுலென்வாசத்தி லகிரியாலே உலாவுவாரிதழெல் லாந் தி ர ந் து வி ட் டு போதிறுலாயிசொன்ன யேவல் கேளப்பா பூந்துபார்நந்தி கண்டால் யோகமாகும்; வாதி னுல்பத்தான வருவித்துக்கும் வாசலையேதிரவாமல் மூடிக் கொள்வர் னேதினுலிதுக்குள்ளே வாசிமாட்டு இடத்தோடி வங்கென்று உள்ளேவாங்கே. 15

வாங்கியேநந்திதனில் சிங்கென்று கும்பி வலத்தோடில் சிங்கென்று உள்ளேவாங்கி, தாங்கியேவங்கென்று யிருத்திக் கும்பி தளமான தெளிவாரும் வெளியால்காணும் ஓங்கியே மாணிக்க ஒளிபோல்தோன்றும், உத்தமனேமூலத்தினுண் மைகானும் தேங்கியேவல்லபையாஞ் சத்தித்தானுஞ் சிரந் திருந்தால் பச்சைநிறமாகுந்தானே. 16

பச்சைநிரவல்லமையை பணிந்துபோற்று பாங்கான ஆ று க் கு ம் பருவஞ்சொன்னுள், மொச்சையாய்மூலமது சித்தியானுல் மூவுலகுஞ் சஞ்சரித்து திரியலாகும். கச்சை நிரகாயமுமோ கனிந்துமின்னுங் கசட கன்று ஆறுதலந்தன் னில்தோன்றும், துச்சைநிர்வா தமது சொன்னபடிகேட்குந் துரியத்தின்சூட்சமெல்லாந் தோன்றும்பரே. 17

பாரென்றுபுரியஷ்ட நாலில்சேர்க்கும் பளிச்சென்று மூலத்தில் சோதிகாணும், காறென்றதீபவொளி கண்ணே கூசுங் கணபதிதான் கண் முன்னே நிர்த்தம்செய்வார், ஊரென்றயோகத்துக் குருதிசொல் வார்உற்பனமாம்வாதத் தினுண்மைசொல்வார், நேறென்றசதாசிவத்தினிலையுஞ் சொல்வார் நீச்சென்றுவிட்டாக்கால் யோகம்போச்சே. 18

போச்சொன்றுவிடுக்காதே மூலந்தன்னை போகையிலு மிருக்கையிறுமனத்தையூணு, சேச்சென்ற விரசத்தம் கேளால்பக்கம் புரந்திருந்து லட்சியத்தைப்பூட்டிவாங்கு, மாச்சென்றுவாசியைநீ தவறொட்டாதோ மனந்தன்னை மூலத்தில் மருவிசேர்க்கும், வேச்சென்றுகடினம் போல் முன்னேகாணும் விடுகாதேமாச்சலாய் விரைந்துஉண்ணே,

உன்னியேபழகுமட்டும் கடுக்காய்காணு முட்புகுந்து பார்த்துவந்தால் லுறுதிகூடும், வன்னியேதுலங்குமட்டு மனதலைக்கும், மாசற்றவொளிவுகண்டால் மகிழ்ச்சியாகும், பின்னியேபின்கலையி லிசையில்கூடும் பேருனசுழினைதன் னில் நெட்டிச்சேரும், நன்னியேநகன் வெருண்டு அப்பார் போவானுளெல்லாங் கடிகையுமாய்நாட்டலாமே. 20

வாசியோகம்

நாட்டமாய்லகுவாக மூலம்பாரு நலமானவாசிகொண்டு ஊதியூதி ஊட்டமாய்சாக்கிரத்தில் நின்றுநின்று, உத்த மனேநந்திகண்டால் வாதங்காணும் தூட்டமாய்வெரும் பேச்சால் வார்த்தைசொன்னல், சுடுகாட்டுபிணமாக சொல் லுக்கொக்கும் பூட்டுவாய்மூலத்தின் ஒலிகாண்மட்டும், பொற்கொடிபோற் சுழிமுனையுந் திரந்துபோம், 21

சுழிமுனையேதிரந்தாக்கால் மனமொடுங்குஞ் சுழியிலே அகப்பட்டதுரும்புபோலாம் வழிமுனையே ஆதாரமேறலா கும் மகத்தானசித்தியதுஎட்டுவாகும் சுழிமுனையாஞ் சுழுத் தியுள்ளேயழித்திடாது கணக்கோடே வாசியென்றகுதிரை யேரு, சுழிமுனையி லிருந்தாக்கால் அங்கொன்றுமில்லை. 22

ஏறவேஐம்புலனு முலக்கையாக விடும்பான ஆங்கார முரலுமாக, ஆரவே ஆசையதுஉருவமாக வழும்பான மனதையுள்ளே மாட்டிக்கொண்டு, மூறவேஆசையதை அடித்து சன்னி முழுமோசமாகியல்லோ பிரலப்பண்ணும், தேறவேயோகமுதல் ஞானம்ரண்டும்தெரியாதேயிரந்தவர் கள் கோடிதானே. 23

கோடியென்ற நரஜென்மம் மண்ணாசையாலும், குண மான ஆசையுடதீனியாலு மோடியென்ற மோகத்தில் பெண்ணாசையாலு மோகத்தால்பூட்டுகிற பொன்னாசை

யாலும், தூடியென்ற சுகயோகசுகியினாலுந் துலையாதபாசத் தின் மயக்கத்தாலும், வாடியென்ற உலகமெல்லாம் மயக்க மாச்சு மக்களே வாய்ஞானப்பேச்சுமாச்சே. 24

ஆச்சென்றபேச்சாலே யொன்றுமில்லை அரிதானசாத் திரத்தை ஆராய்ந்துபார்த்து, மூச்சென்றமூச்சாலே சகல சனமிரத்தார் மூச்சடங்கிசாகாமல் முயற்சிகேளு, நாச்சென்ற நடுமூலங் கண்டத்தூன்றி நலியாமல்வுட வீட்டில்கட்டி, தோச்சென்றதேசியெங்கு மோடாதப்பா சோடசத்தில் சீவ கலை இருப்புமாமே. 25

இருப்பானமூலத்தில் கணேசன்பாதம் இருத்தியே வாசியைநீ அதற்குள்மாட்டு, தருப்பானபிராணயந்தவறிற் றுனல் தம்பித்து வரவழைத்து தளத்தில்ரேசி, குறிப்பான மாத்திரைதா னேறேயேறேக் குறிகளெல்லாங்குறிப்பாக வறிவில்தோன்றும், மறிப்பானவாசியது நழுவிற்றுனல் மனிதரெல்ளமாடென்ற வார்த்தையாமே. 26

வார்த்தையால் தர்க்கத்தால் ஒன்றுமில்லை வல்லமை யாய்யைம்புலனை அருத்துக்கட்டி, ஆர்த்தையாலக்கரத்தை விழிரண்டில்வைத்து அரிவானமனந்தன்னை அதற்குள் நாட்டி, தேர்த்தையால் தேசியென்ற குதிரைதன்னைச் சிக் கெனவாய்சிங்கென்று கடிவாளம்பூட்டி, மூர்த்தையால் மூலத்தில் மறிந்துகட்டி முனையரனசுழினைவிட்டு மூட்டில் பாரே. 27

மூட்டியேமது உண்ணுங்கற்பமுண்ணுங் மூதண்டை காயத்தை சுத்திபண்ணு, காட்டிலேகனமான மூலிகையு முண்ணு கசடகற்றுங் கழுகனத்தில் கண்ணொளிதான் மீறும், ஆட்டியே அண்ணாக்கில் கபத்தை தள்ளி அடுக் காருதலத்திலுள்ள ஆமம்நீக்கு, வாட்டியே ஐம்புலனை வாளால்வீசு மறவாதேயிரவுபகல் வாசிமாட்டே. 28

மாட்டவே மார்க்கமாய் மூலத்தில் நில்லு மறவாதே யொன்றில் நின்று தேறிணைக்காள், ஆட்டவே அடிமரத்தை தொத்தியேற ஆச்சரியம் நுனிமட்டும் யேறலாகும், மூட் டவே மூலமதுபழகினைக்கல்முகிந் தவிடமாறுகடந்தப்பால் தாண்டி, தூண்டவே துவாதசாந்தத்தில்சொக்கில் சுருதி முடிந்திடமறிந்து சேரலாமே. 29

சேரவேசகஸ்திரமா முண்டகத்தின் பூவைசேர்ந்தேரிச் சந்திர மண்டலத்தில்புக்கு, ஆறவேஅரிவென்றமனதால் கொய்து ஆனைமுகன் வல்லபைக்குங் குண்டலியாந்தாய்க் கும், பாரவே பதத்தில்வைத்து அர்ச்சித்துத்தூபம் பல தூபம்பணிமாரி விவேகத்தாலே, தூரவேசோமப்பா லுகந் தளித்து தூயநால் மூலத்தில் குதிரைமுனைக்கட்டே. 30

கட்டியே அஞ்சுபண்ணிக் குண்டலியாந்தாயை கருத்
தில்வைத்து, கணபதியை வல்லபையைத்தானும் முட்டியே
முகிழ்ந்திறந்து வழிதாவென்று, முனையானசத்தியென்பாய்
மயக்கந்தீரத் தெட்டியேவஸ்துவைத்தான் பாணம்பண்
ணிச். செயலரிந்துகபாடமது திரப்பாரப்பா எட்டியேநந்தி
பத மிரைஞ்சிபோற்று ஏற்றமாந் தொழிலெல்லா மௌிதி
லாமே. 31

எளியிலேநந்திவந்து யிரக்கமாகி யெட்டாமறுபந்து
நாலுமீராற், நெறியிலே வாதங்கை கட்டிநிற்கும் நீச்சான
குருவகைகள் நிசமாய்த் தோன்றும் களியிலேகாயமது
சித்தியாகும் கருத்தூணித்தான்வாய்க்கக் கலந்துபோவாய்
அளிகிலே ஆலமுண்டானுட்டுக்காணும் மாச்சாரியம்சிலம்
பொலியும் மயக்கமாமே. 32

அயிக்கமாய்விழுகாதே காமத்தீயி அனு தினமும்
வேதாந்தமுடிவைப்பாரு, ஒயிக்கமா ஒருவருடன்வாயா
டாதே உண்மைமோலிருந்து உனனிலுண்ணிப்பாரு, தியக்
கமாய் பொய்கொலைகள் செய்திடாதே சேர்தேறுவாசி
யென்ற தேசிதன்னில், மயக்கமாய்வஸ்துவைநீ பானம்
பண்ணி மத்தாலேழியாதேமாய்கைநீக்கே. 33

நீக்கியே ஐம்புலனை அருத்துசாடு நித்திரையைத்
தள்ளிவிட்டுக் காலையுண்ணு, தூத்தமரேசகபூதத்தை
தானுஞ் சுயம்பானகும்பகமுங் கணக்காய்சூட்டு. தாக்கியே
அமுர்தவெள்ளந் தன்னையுண்ணு சங்கற்ப விகற்பமென்ற
சட்டைநீக்கு வாக்கியேபிருணயம் வரிசைதன்னை மறவா
மல் மாட்டுதற்கு மார்க்கஞ்செய்யே. 34

சேய்துமேயுற்றுபார் கருத்தையூனித் திகையாதேபுலங்
களோடு கணேசன்காண்பார், கொய்த்துமே பூசைபண்
ணிக் குட்டிக்கொண்டு கூர்ந்துமேவாசிதன்னை இருத்தி
வைத்து, ஒய்த்துமே ஓம் சிறியும் இறியுங்கிளியும் உயர
யெங்கணபதி யென்றுசரிக்க, நய்ந்துமேநந்தியர்கொடிக்
கதிர்கொப்பு நற்சுழியில் ஒளிகண்டால் நமனுடானே 35

நாடரமற்போவதென்னஎன்றுகேழ்க்க நற்சத்தபரிச
மொடுரூபங் ரசகெந்தி தாடாமல்சத்தோடு பொறிகளாஞ்
சாந் தனக்கேற்ற வழிபோயில் மனந்தானேடும் தோடாமல்
காதையைநீ போற்றினுக்கால் சொல்லொன்றுங்கேளாது
சூட்டிப்பாரே. 36

சூட்டிப்பார்இன்னமும்நீ பரிட்சைகேளு துடித்தன்
னைப்போற்றி டிலோ ரூபங்காணுர், ஹூட்டிப்பார் அமுதந்
தன்னை அசைக்குக்கொண்டால் வளுமானவாசமொன்றாய்

தோற்றிடாது ஊட்டிப்பார் வாய்தன்னிலுப்பை யிட்டால்
உருகரிச்சு உப்பென்ற ருசியேகாணும், ஒட்டிப்பார் ரென்
பது முடலிலூர்ந்தாலேற்ற மாமறிவாலே பரிசமாச்சே. 37

ஆச்சுசிந்தனைவேருய் நின்ருயானல் அறிருமாகா
மந்திரியின் வேகமாச்சு, ஒச்சிந்து மணத்துணித்தம்பிராணு
யாமம் உகந்தேரிவாசியைநீ பிடித்தேபூரி, மூச்சிந்தமூலத்
தில் முதிர்ந்துகும்மி முனையான வயமுமாச்சு விவரிடாமல்,
காச்சிந்தமூலத்தில் நின்றுநின்று கதரகண்டு தெரியுமேலே
யேறே. 38

ஏறியேபாரென்று ஐயர்சொன்னுர் எனையீன்ற ஆயர்
காலாங்கிநாதர். பாரு இதுவழியென்று பக்குவத்திற் சொன்
னுர் பதஞ்சலியும் வியாக்கிரமர் கிவயோகமும், மீறியே ஏறு
தற்கு விளங்கச்சொன்னுர் மிக்க பராபரத்தாயு இதுவே
சென்னுள், ஆரியோநான்பார்த்த ஆணுவத்தை அனுப
வித்தேழாயிரத்தி லமைத்திட்டேனே. 39

அமைத்திட்ட சிகாரமென்ற அட்சரத்தா யமும்பா
கான்வெளியில் வாகனமே செய்வார் வெளிதன்னில் கூ கூ
கூ கூ, நமைத்திட்ட ஒரு சொல்லாலெழுகோடி நரக
மெனும் விரவியென்றகடலில் வீழ்வார், சிமைத்திட்ட சித்த
ரெல்லாம் மூலத்துள்ளே சிங்கென்று உன்னியே தியானிப்
பாரே. 40

தியானித்து உள்ளடக்கி பூசைசெய்வார் செயகண்டி
சங்கோசை காதில்கேழ்க்கும், தியானிப்பார்சிலம்பொலியி
னோசைகேட்கும் சிதம்பரமாநடனத்தின் செயலுங்காணும்,
தியானிப்பார் சச்சிதானந்த வெள்ளந்திகட்டாம லுண்டிப்
பார் தேவியீவாள், தியானிப்பாரனுதினமுஞ் சீவன் தேவி
பத்ததில் திடமாகமனவிலங்கு மாட்டுவாரே. 41

மாட்டியே மனவிலங்கைப் பூட்டிக்கொண்டு மகிழ்ச்
சியா யானந்த மயமுமாகி, பூட்டியேவாசியைத்தான் கும்
பித்துக்கொண்டு பிரளாமல் தம்பித்து நிற்பாரையா, நாட்
டியே மனமொன்ருய்த் திடாகரித்து நாதாந்த பெருவழியே
நாடுவார்கள், தூட்டியே துவாதசாந்தத்தில்புக்கி சுருதி
யந்தத்துள்ளிருந்து துதிசெய்வாரே. 42

துதிசெய்துமூலதனத் தாண்டியப்பால் துடியான
நாலங்குலமே தாண்ட, பதிசெய்த பிர்மனுடவீடுமாகும்
பகர்ந்தசுவாதிஷ்டான மென்றுபேரு, அதிசெய நால் வட்
டக வளயஞ்சுத்தல் ஆறிதள் தானட்சரத்தை யறியக்கேளு
பதிசெய்த சுயப்பிரமர் யாரவர்தான் பாங்கான நடுபீசம்
லங்னம் ஆமே. 43

நகாரமென்றஎழுத்ததுவும் பிரமார்க்காகும் லாவென்ற யெழுத்ததுவும் பிரிதிவிபீசம், புகாரமென்ற துரியாதிக் கிருப்பிடந்தான் புகள்கின்ற இருக்கானவேதமாகு, அகார மென்ற அன்னமாம் வாகனந்தான தினுடையநிறம் பொன் னிறமுமாகும். மகாருகின்ல இவருடைய தொழிலின் கூறு மயிரெலும்பு இறைச்சிதோல் நரம்போடஞ்சே. 44

அஞ்சானபொன்னிறம் பிரமன்பக்க லடங்காத வாணி நிற்பாள்ளறிந்துகொள்ளு, தஞ்சான சதுர்முகமுப்பை அவர் தந்தண்டு கமண்டலமும் அட்சதமாலேயோடு, பஞ்சான பதமதனம் பிர்ம்மணிமாலே பகர்ந்தநவரத்தினமாங் கிரீடத் தோடு, திஞ்சான தியானித்து தேசியைத்தான் சிரந்த சபா மந்தித்தை செபித்துஉண்ணே. 45

உண்ணியேசரஸ்பதியை தியானித்தூதி உறுதியாய் பெறுதற்கு உண்மைகேளு, கண்ணியே சகலவித்தை தருந் தாய்நீயே தயாநிதியே சிங்குவையில் தரிக்குந்தாயே, முன் னியே நீபிரிந்தால் மோடனுவான் முனிந்து நீமுன்னின்ருல் மூத்தனுவான், கன்னியே போகசித்தி வாதசித்தி காயசித்தி ஞானசித்தி கடாட்சியென்னே. 46

என்றுமோதியானித்து வாசிவைத்து யிழுத்துமேகங் கென்று இருத்திக்கும்பி, நன்றுமேநகாரத்தால் லியித்தோர் கோடி நல்விணக்கும் தீவிணக்கும் எகுத்தகடா என்றுமே தியானித்து இருக்கநன்று ஏத்தமலர்கொண்டு அர்ச்சித் தேற்ற, அகன்றுமே நான்முகன்றன் பதியைவிட்டு அடிய திந்தமாலினுட பதியிலாக்கே. 47

மாலினுடவீடதுதான் அருவிரலின்மேலே மாசற்ற பிறைபோலே கோட்டையாகும் மாலினுடவிலேயம்போல் பத்திகழ்தான்பத்தில் மகத்தான வட்சரத்தின் பயணேக் கேளு, தாலினுடஜனகமாக முனியின் தாயார் தயங்காத நரர்ப்பர் தண்மையாகும், ஆலினுட மங்கனடுவில் பூத மப்பு அதின் பீசம்வங்கென்று அறியலாமே. 48

மணிபூரகம்,

அறிந்தமணி பூரற்தின் வீடுமாகும் அப்பனேதுரியமது யிருப்பிடந்தான் பிரிந் தேசாவேதமுமாம் படிகவர்னம், பிரியாமல் லட்சிமி தான்வாமபாகம், கறிந்தஅறு சுவையு மங்கே காணலாகும் கதிர்த்த நீர்மச்சையொடு உதிரமூளே, வெறித்ததோர் விந்துவொடு அஞ்சுமாகும் மிக்கசங்குசக்கர முங் கருடவாகனமே. 49

வாகனமாய்லட்சுமியின் சமேதர்பக்கல் வாசியொடு மங்கென்று இருத்திக்கும்பி ஆகனமாயரிநமோ நாருயணு வொன்று அனுசரித்துச் செபம்செய்து அஞ்சல்பண்ணு

தேகனமாய் செகமெல்லாம் ரட்சிக்குந்தாய்தான் திரோத கையுமயக்கத்தில் சுழற்றுமேதான், மோகனமாய்மோக மெல்லா மானவீடு மூக்கரைச்சிகுடியிருந்து முதிர்ந்த வீடே. 50

வீடாகதிரோதகையு மிருந்தவீடு வெகுபோகங்கா மியத்தைவிடுத்தவீடு, வாசாமனங்கலங்கி நின்றவீடு மாய மெல்லாங் குடிகொண்ட மகத்தாம்வீடு, பேடாக்கருத் தழிந்து பெண்ணேத்தேடி பேய்க்கூத்தாய் நின்றலேந்த பெரியவீடு, சரசாகவரம்பழித்த சாதிவிடு தன்வசமாய் வாசிகொண்டு தாக்கிடாயே. 51

தாக்கியேசந்திரமண்டலத்தில் பூவை சகஸ்திரமாமித ழாலே தரிக்கப்பணிணி, பாக்கியே பலபலதூபந்தானும் பண்பாகமனத்தாலே பாவகமேபண்ணி, ஆக்கியேமே லேற அருள்தாவென்று அஷ்டசித்து தந்துமே அனுப்ப நன்று, போக்கியே ஐம்புலணேப் பொறியின் பக்கல் போகா மல் நிருத்தவென்று போற்றிசெய்யே. 52

செய்யவேமாலோடு லட்சுமிதானும் சித்தமகிழ்ந்தப் போது சித்தியீவார், பையவேயேருதற்குப்பலனுஞ் சொல் வார் பலபலவாந்தொழிலினுட பக்குவமே சொல்வார், உய் யவே இரக்காமல் சடந்தான்யிருக்க உருதியாம்யோகத்துக் குண்மைசொல்வார், ஐயவே அஷ்டாங்கமணேத் தும் பார்க்க அதற்கதற்கு வங்கமெல்லா மறிவிப்பாரே. 53

அநாகதம்

அறிவுக்கு மேலேறி யெட்டங்குலத்துக்கப்பா லனுகத் தின் வீட்டைக்கேளு, முறிவுக்கு முக்கோணமாகுதற்கு முதிற்வளேயம் பனிரெண்டு யிதழுமாகும், பிரிவுக்கு சாகா வாசாபேரான சசசசானு டாட டாவாகுயமே, இறிவுக்கு யிதழில் நிற்கும் அட்சரந்தான் எற்றமாஞ்சுழித்தியதுக் கிருப்புமாமே. 54

ஆமென்றசிகாரத்தி னெடுத்துநடுவாகும் ஆண்மை யாய் பூதமது தேயுதானுகும், தேனென்ன செம்மைநிறச் சிவப்புமாகுந் தோய்வுடபீசமது றவ்வுமாகும், ஒமென்ற வெளிகோடிபானுவாகும் ருத்திரனும் ருத்திரியும் நடுவே நிற்பார், கோமென்ற அவருடைய குணமேதென்னில் கொடும்பொசிப்புஞ் சோம்பலொடு பயமுந்தூங்கே, 55

தூங்கவேயெழுப்பி மெள்ள பெண்ணே சேர்க்கும் சுக மஞ்சுசிவன் கைக்குள் தொழில்தானப்பா, ஓங்கவே ரத்தின சிம்மா சனமுமாகும் உமாசத்தியாகுமடா அஸ்திமாலே,

மாங்கவே மான்மழுவும் வரிப்புலித்தோல் மகரகொடி சூரி யப்பிரகாசமாகும், தாங்கவேவிபூதி தேவதேவா சர்ப்பா சனந்தரித்த தயாயார்தாமே. 56

தாமேன்றேதியானித்து வாசியைநீவைத்து தம்பித்து ஓம் ஆம் அம் உம் சிவாய நமாவென்று, ஓமென்று உன் னியே உத்தமிதாய்பதத்தை உறுதியாய்மனந்தன்னை ஒவ் வப்பண்ணி, ஆமென்று ஐம்புலனையறிவால்தள்ளி ஆதி யந்தமில்லாத தாயே என்று, காமென்றுகடாட்சித்து அருள் தாவென்று கருத்தாகமனந்தன்னை யொளியில்வையே. 57

ஒளியான நந்திவாகனமுமாகும் ஒரு சாமவேதத்தி னுருப்புமாகும், கனியானகாமப்பால் மாச்சல்செம்து கடு நரையுந் திரையோடு கண்புகைச்சலாகி, வெளியானசட மழிந்து விந்தையூற்றி வெறுங்கூத்தாய் ஞானமொல்லாம் விழலாய்ப்பண்ணுங், கொளியான யிவருடைய கூத்தை யெல்லாங் கண்டுகும்பித்துக்குறியோடே கூர்ந்திடாயே 58

கூர்ந்திட்ட நடுவளையில் காந்திதானும் கூகைக்குமாக் காலம் குறிகண்டாப்போல், ஆர்த்திட்டு அவர்பதத்தில் மனவிலங்குமாட்டி அறிவோடே அசையாமல் அதற்குள் நின்று, ஏர்ந்திட்ட ஏருதற்கு வழியைக்கேட்டு எட்டெட்டு சித்திக்கு மியல்பூவாங்கி, வார்த்திட்டுவாதத் தினங்களெல் லாங்கேட்டு வகையானகாயசித்தி மார்க்கங்களே. 59

கேளுமேசந்திரமண்டலத்தில்புக்கி கெடியான மலர் வாங்கி பதத்தில்வைத்து, தேளுமேசிவனேடு சத்திக்குந் தான் சிதையாமல் மனந்தன்னைத்துருவடிசேவித்து, வாழு மேமந்திரத்தை யுன்னியுன்னி வாசியைநீமறவாமல் மருவிப் பூட்டி, மாளுமேநீயகற்றித் தூபதீபமாறச்சித்து விடை தரவே சுருக்காயேறே. 60

விசுததி

ஏறியேபனிரண்டங் குலமேதாண்டி ஏத்தாம்விசுத்தி யென்ற தலமுமாகும், மாறவே அருகோண வளையமொன்று மகத்துவமாம் பதினறு இதழுமாகும் ஆறவே இதழுக்கு ளட்சரந்தான் அ ஆ இ ஈ உ ஊ வரமதுர வெயிரோ இல்லோ துளையான எ ஐ ஒ ஔ அம் அம் ஆமே. 61

ஆம்முதலாய்பதினறு எழுத்துமிட்டு அறுகோண நடு வேதான் வகாரம் நிற்கும். வாமுதலாய் மயேஸ்பரனும் மயேஸ்பரியும் நிற்பார் மகத்தானசொற்பனத்துக் கிருப்பு மாகும், பூமுதலாய்ப்பூதமது வாயுமாகும் புகழானபீசமது அங்குமாகும், நாமுதலாய்தாணவே தாந்தாகுைம் நபல மஷேவாகனமாய் நாடலாமே. 62

நாட்டமாய் இவருடையதொழிலுநன்ருய் நடத்த லொடு ஒட்டல் மயங்கிக்கிடத்தல், நீட்டமாய் நிறுத்த லொடு கலங்காமலிருத்தல் நிலையஞ்சின்விபரத்தை நிலைக் கக்கேளு, பூட்டமாய்பொசித்தலொடு ராகங் கேட்கல் பொங்கியே கோபஞ்சண்டை சிமையைத்தாங்கல், ஒட்ட மாயோங்காரம்உன்னைக்கண்டால் உயர்வாயைதிரந்திடுதல் உருதிகாணே. 63

உறுதியாம்ருசுயாறு வாயினுள்ளே உரிசைதான் வாயி னுக்குப் பாலுமில்லை, பருதியாம்பரமென்ற பீடமப்பாரத்தி என்றுமோர் பண்புமாகும், கிறிதியாமைப்பொறியின் கணை யைவாங்கி பிசகாமல் நாலதனிலொக்கசேர்த்து, அறுதியா மாதாரமெல்லாம் பார்த்து அப்பனே நாலுக்குளளைத் திடாயே. 64

அளைத்திட்ட நாலுக்குள் சிங்கென்றாணு ஆதியாம் ஓம்நமசிவாயாவென்றே, துளைத்திட்டு வாசியைநீ வாயு லூட்டில் சுருக்கிட்டு கட்டிடவே ஓடாதப்பா, பழைத்தி ட்டுபதிளுருதலத்தில் தானும் பாங்கான சீவகளை இருப்பு மாகுந்! திளைத்திட்டசீவகளையிருந்ததாலே சிறப்பாக பாடி விக்குத் திரமையாமே. 65

திரமையோயுரிசையோ டுண்ணப்பண்ணுஞ் ஜீகவளை யிருந்துகொண்டு யெட்டு நாளாய், புறமையாயிருந்து கொண்டு நாவும்பாழாய்ப் புத்தியுள்ள ஜீவகளைமதிபோல் தேய்ந்து, நலுமையாய் நறைதிறையாய்ச்சேர மாண்டு, நல மான ஜீவன்களைபோகுவதைக் காணூர் குறமையாய்நாத மது கண்டத்திற்காணுங், குறிப்பான திரோதகையின் கூற்றுதானே. 66

தாஞனவாய்வுட வீட்டில்நின்று தம்பித்து ஆத்தாளைத் தான் விலங்குபூட்டி, போஞனசந்திரன் மண்டலத்தில் பூவால் போற்றியோ அடிவணங்கி வாசிபூட்டி, தேஞன மேலேற வழிதாவென்று சுத்தசை தன்னியத்தைத் தோத் தரித்து, வாஞனவாதசித்சி மகாசித்தியொகசித்தி மார்க் கங்கேளே. 67

மார்க்கமாய்மந்திரத்தை யுன்னியுன்னி வாசியைநீ மற வாமல் மருவிபூட்டி. ஆர்க்கமாய்வங்கென்று கும்பித்து நிற்கில் ஆத்தாளும் அய்யருமே யுளமகிழ்ந்து, மார்க்கமாய் வாதத்தின் வழிதஞ்சொல்லி வரிசையோடருதற்கு வழியுஞ் சொல்வார், ஊக்கமாமயேஸ்பரத்தின் பதியை விங்கு உயர்ந்தேறிபதிஞேரங்குலமேலேறே. 68

மேலேறிரண்டு புருவமத்தியில் மிகையான அண்ட போல் நிற்குமப்பா. மேலேறி வட்டமாம் வீடுபோலே

வளையமொன்று ரண்டிதழ்தான் எரஷரிவாகும், ஆளேறி
ஆங்கென்ற அட்சரந்தான் நடுவே ஆகாசபூதமாம் பூத
பீசம், மானேறிமனோன்மணியும் . சதாசிவனும் நிற்பார்
மவத்தைதான் சாக்கிரத்தின் வீடுமாமே. 69

வீடுமாம்வர்னமது மேகவர்னம் விலங்குகின்ற தொழி
லதுதான் காமக்குரோதம், லாடுவாம்லோபமொடுமோக
மாகும் மதமாச்சாரியத் தோடஞ்சாகும், நாடுநான்சமுகன்
மாலுஞ் சிவன்மயேசன் னலமாகக் காப்பார்கள் திகைத்து
தானும், தானுசதாசிவன்றானுந் தளவாயாகுந் தளவாயை
கண்டாக்கால் சகலமாமே. 70

தளவாயைக்கண்டாக்கால் சம்சயந்தான் தீரும் சங்
கற்ப விகற்ப மென்ற சட்டைநீங்கும், தளவாயை கண்டாக்
கால் தாயோடேசேர்ப்பார் சச்சிதானந்தத்தின்றன்மை
காண்பார், தளவாயைக்கண்டாக்கால் சகலசித்துமாகும்
தளைவாளோடொத்த கள்ளனைந்துநிறமாகும், தளவாயை
ஐம்பத்தொன்றில் காணாதப்பா சாங்கமாயுறைத்து நீ வாத்
மாட்டே. 7

உரைத்துமே ஆக்கியாஞ் சாக்கிரத்தில் உகந்து
மேமனோன்மணியை யுச்சரித்து, மரைத்துமே மந்திரத்தை
சொல்லக்கேளும் மருவுகா ஏஇள்கூ ஆகல இரிபுமாகும்
அரைத்தும் அசைகன், இரியுமாகு அதின்பின்பு அதிகழு
யிரமுமாகு, முரைத்தும் மூக்கண்டபஞ்சதேசாவிலுச்சரியே
முனிந்துமேயுச்சரித்து மூட்டுநீயே. 7

மூட்டியே தாயாருடபதத்தைகண்டால் முஷ்காரமாம்
கையெல்லா மொழிந்துபோகும், நாட்டியேயெட்டோட
நாலுங்கூட்டி நாதாந்தசித்தியெல்லாஞ் சணத்திலாகு
மாட்டியேதமருக்குள் புகுதலாகும்மயிர்ப் பாலநெறுப்பாறு
கடக்கலாகும், நீட்டியேநிராதார மறியலாகும் நிச்சயமாய்
குடுகளெல்லா நினைக்கலாமே. 7

நினைக்கவே ஐம்புலனுமொடுங்கிப்போகும் நோய்யு
புச் சாடுநரை திரையும்போகும், கனைக்கவே காயசித்
வாதசித்துங்காணும் கன்னிமைக்குள்போற் உயிர் கடி
மீளும், அனைக்கவே சாக்கிரத்தி லிருந்து கொண்டு ஆ
யொடு அப்பனுந்தான் கூத்தும்பார்த்து, தனைக்கவேச
யொடுகிரிகையோகம் சார்ந்ததோர் ஞானமெல்லாந்தாகு 7
னாரே.

தானைமனோன்மணியைத் தாண்டியப்பால தணிந்
தோரெட்டுவிரல் மேலேகேளு, கோனைகுருபதந்தாக
கூட்டிப்பாரு குறிப்பான புகழ்காணே ராயிரத்தெட்

ஆனைநடுமையம் ஐங்கோணமாகும் அகாரமாமகாரமொடு
மகாரமாகும், நானைநாதமொடு விந்துஅஞ்சும் வந்தபத்
தாமைங்கோணத்தில் நிற்கும்பாரே. 75

பார்க்கவேஉகாரமா நடுமையத்தில் பரிசுத்தவெளியாகி
உதிக்கும்பாரு, பார்க்கவேநிகராத நிர்மலன்றன்வடிவோம்
பார்த்ததொரு வாசியைத்தா னதுர்க்குள்வைத்து, நோக்
கவேஓடாமல் நிறுத்திப்பாரு நிலையாதபிரவியரும் பூரண
முட்கொள்ளும், ஆர்க்கடவேயடிவாழ வேதாந்தத்தி னுதி
யென்றபொருளொருவர்க் கறியொண்ணாதே. 76

அறியொணாப்பிரமாந்திர மென்றுபேரு அதிலுடைய
நிறந்தானும் படிகவர்னம், நெறியொன்றாக் காயத்திரியாக
லின்னா நித்யநித்ய நிருபமாகும் நித்யசுத்த, பறியெண்
ணாப்பரிபூரண சச்சிதானந்தபகரரிய நிரஞ்சன வித்து
வங்கே, நெறியொண்ணாநிற்பாசா யதிமசியாம் மெறிவதனு
சூடதம்பிர சோதயாதே. 77

ஆராதாரதெரிசனம் காயத்திரி

தேயென்றவிருபத்து நாலாய்நின்ற தெளிவானகாயத்
திரி தனைச் செபித்து, வாவென்றுவாசியைநீ இருத்தி
வைத்து மனந்தன்னைப் போறவழி போகொட்டாமல்,
தேயென்ற இருத்தியே கும்பித்துக்கொண்டு சிற்சொருப
காயத்திரி தனிற் செபிக்க, பூவென்றபிறவியற்று பூரணத்தி
லயிப்பாய் போக்குமில்லை வரவுமில்லை பொருளுமாச்சே. 78

பொருளாகமேலேரித் துவாதசந்தான் போக்கோடே
பதினொன்றாய் பிரித்துப்பாரு, அருளானஉன்மனைவி லெட்டு
சத்தி யருளானபரை யொன்று பறந்தானொன்று, தெரு
ளானபதினொன்றுஞ் செப்பினேனான் செப்பரிதுகாரணந்
தாண்டியேகாணேன். நருளான நந்தி யேழாயிரத்தில்
நாட்டினார் நல்லநீவை நான்காணேனே. 79

காணாதமார்க்கமெல்லாங் காணும்நேராய் கடுசாகமுனை
முகத்தில் கடிந்தால் சாறும், ஊணாதேவூணினால் பிடரிக்
குள்ளே வுறுதியொடு நற்சிவமாம் ருத்திரனுங்காணும்,
கோணாககுண்டலிகோத்தை நோக்கிக் கூர்ந்து பார்ப்பதி
னொன்று மொன்றுகாலூம், நானாதேநடுமையம் நோக்கி
னால்கால் நலமானகாலாந்தான் கோடிப்பானே. 80

பானை நூல்சொன்னபடியே வாய்க்கும் பரந்தோடும்
வாசியொடு பழகினாக்கல், வானைவார்த்தையால் பார்த்
திட்டாக்கால் வளமாகக் காயத்திரி மோநீர்காய்தானும்.
நானைநாய்க்குமே தேங்காய்தானும் நலமானயோகசித்தி
பார்க்குங்காலம், கோனையறத்தினுட முடிவைப்பாரு குடி
யிருந்தவாசியிட முறையைக்கேளே. 81

கேளுநீ மூலத்தில் குமட்டுவாகரத்தை கீழமர்த்தி சிகா
ரத்தை போகாமல்ரேசி, நீளுநீரேசித்துப் பூரித்துப்பாரு
நிர்மலமாம்குண்டலியில் நந்திகாணும், வாளுநீநந்திவந்து
வசனிப்பார்பார் மகத்தான சித்தியெட்டு ஞானந்தானும்
நாளுநீவாசிவைத்து மந்திரமகாரத்தை நலமாகக்கண்
டிட்டே நாட்டிடாயே. 82

நாட்டிட்டமூலத்தைத் தாண்டிப்பின்னர் நலமானகஞ்
சனு பதியிற்கூட்டி, ஒட்டியேவகாரத்தை உருத்திநோக்கி
ஒளிவான சிகாரத்தால் உள்ரேசிக்க பாட்டியே பண்டான
பிறவியறலாகும் பண்பாகநான் முகனைக் கண்டதாலே
மாட்டியேகஞ்சனுட பதியைத்தாண்டி மாலிருக்கும் மத்
யூடி மருவிநில்லே. 83

மருவியேவகாரத்தை யுட்பூரித்து வாதமாஞ்சிகா
ரத்தை உள்ளேரேசி, பருவியேபஞ்சநரை யெல்லாம்
போக்கிப் பாலனுமாய்பதினாறு வயசுமாவார், உருவியே
மால் கடந்துருத்திரன் தன்பதியில் உணர்வான வாசியைத்
உருத்தித்தாக்கு, தருவியேசிகாரத்தை உள்ரேசிக்கச் சட
தானுஞ் சிவப்போடி சித்தியாமே. 84

சித்தியாம்ருத்திரன்றன் பதியைத்தாண்டி தெளிவான
மயேசனுட பதியில்புக்கி, அத்தியாயம் வகாரத்தை அசை
யாமற்பூரி யதுக்குள்ளே சிகாரத்தை உள்ரேசிக்மப், பத்தி
யாஞ்சிறுபிள்ளை தானுவார்கள் பாருடலங்கை நெல்லிக்கனி
போலாகும், துத்தியாஞ்சிவயோகம் வைத்துப்பாரு துடி
யாகுங்குளிகை யெல்லாஞ் சுருக்கிலாமே. 85

சுருக்கானம யெஸ்பரத்தின் பதியைத்தாண்டி கு
என்ற சதாசிவமிடத்தே காலையூன்றி, மசுக்கான சிகா
ரத்தை வைத்துப்பாரு மகத்தான சித்தோடும் கௌன
மாகுஞ், செருக்கான மனோன்மணி மாதாவின் பாதந் தி
மானவாசிவைத்துப் படியேபார்க்க, பெருக்காணமேய்ஞ்
ஞான நிராதாரந்தான் செய்வானவாசினைதான் தானும்
நீயாமே. 86

. நீயானகுருபதத்தில் நின்றுயானல் நிலையான சிவயோக
வாசி ஒட்டு, தாயாணபூரணமுஞ் சகலதெரிசனமாஞ் சத்
மான வகராசிகாரனத்தின் மாசக்கம், வயலானவலுவைத்
தான் வைத்துமங்கே மதியோடே பார்மனதில் மகத்தான
சித்தி, தீயானநீக்கவிடமத்து நின்ற சிறந்திலுமே பூரணத்
தான் சித்துமாகே. 87

சித்தாகப்பாய்ந்தேன்நா னண்டந்தன்னில் தெளி
வான வண்டத்தில் திறஞ்சொன்னார் நந்தி, அத்தா
அண்டியஞ்சலித்து அடுக்காக அதுதாண்டி யிருந்த
தானடுவுமாகி, பத்தாகநுனையென்றார் பட்டாதாமும் பாலி

தாரூபத்தை வாறவைத்து, கத்தாககமலினியை கரத்தில்
கட்டி கனல்சோதியண்டம்போல் நுழைந்திட்டேனே. 88

நுழைந்திட்டே நிருவிகற்ப நிறையானயோகி நேரஞ்சு
தனித்தனியே கோடி சித்தர், குழைத்திட்டு தெவிட்டாதே
பாத்துநின்றேன் சித்தானி யுனக்கெந்நாளாச்சு தென்றார்
குழைந்திட்டு கொடியறுத்து மாச்சுதென்றேன் நுறியதளஞ்
சித்தின்னம் பாரென்றார்கள் மழைத்திட்டு நுழைந்தேன்
பின்னேரண்டத்தில் மகத்தான சித்தரக்கை கூப்பி
னேனே. 89

கைகூப்பிக்கட்டியதோர் பதுமைபோலக் கையினால்
தடவினேன் கைதட்டாது, கைகூப்பி நீள்காரத் தடைந்த
யோர்களரி யோரைகண்டு நானஞ்சி, வலம்வந்தேன்
கைகூப்பி பரிவான அடுக்கொன்று தன்னில் பாய்ந்தே
நான் முடியேரிபரிந்து போந்தேன், செய்கூப்பி அண்ட
மெல்லாஞ் சோதித்தே நான் சுருக்தாக மறுவண்டம்
பாய்ந்திட்டேனே. 90

பாய்ந்திட்டேனண்டத்தில் நுழைந்துபார்த்தேன், பல
கோடி சித்தர்கள் வாசித்தார்கள், ஆய்ந்திட்டு அணைந்
திடும் மூலாரதான் சொன்னுரையனே எனக்கேட்டே
னடிவணங்கி, காய்ந்திட்ட சிவன் தானுந் தாய்கண்டு
சொன்னார் தனி ஏழுலட்சத்தை கரைகண்டுபார்த்தோம்,
தோய்ந்திட்ட இந்த நூல்பெருக்கமெத்த சுருக்காதே
போனமென்ன வெனக்கேட்டேனே. 91

கேட்டதுக்குத் தரந்தான் சித்தர்சொன்னார் கிரந்
தத்தை சுருக்குவதற்குச் சிவனாலுமாகா. மாட்டாதுக்கு
ஒன்றான சாஸ்திரத்தில் மகத்துவமாஞ் சுருக்குண்டோ
வென்று கேட்டார், சூட்டிதுக்குச் சித்தர்கள்தான் சொன்ன
மார்க்கஞ் சுருமிச்சதொகு ப்பெல்லாந்தெரிந்து, பார்த்து
ஏட்டதுக்கு ளேழுலட்ச மியல்புதன்னை ஏற்றகல்லு வெட்டு
போலிசைந்திட்டாரே. 92

சிசைந்திட்டா ரேழுலட்சத்தியல்பை யெல்லா மெலி
தாமேழாயிர மிசைத்துவைத்தார், பசைந்திட்டதூலெங்கே
யிருக்குதெனப்பகர்ந்தார் பாக்காண தெட்சண பாகத்தில்
தானும், அசைந்திட்ட நூற்றறுபதா மண்டபத்தி லமைத்து
வைத்தார் சித்தர்கள் தான்பாரே, கசைந்திட்ட ஏடுதனில்
கருவென்ன சொல்லுங் கருத்தைகடாட்சித்துச் சொல்
லென்பாரே. 93

என்றதோர்படிக்கின்ற நூலில்தானும்.ஏற்றமாய்ப் பய
னெல்லாஞ் சொல்லுவோமோ வென்ற கண்டதோர் நூல்
தன்னில் சாரணையுங் குருந்தான் சுருக்குமேபதினாரு அங்கந்

தானுந். தின்றுமேயெட்டெட்டு பலசித்தோடு தியங்காமலா டலா மற்றோர்க்குகிட்டா, நன்றுமேதேங்காமல் தெங்குசிவ யோகம் நலமான பூரணமும் மயிக்கம்பாரே 94

அயிக்கமே பூரணத்தில் தூங்காமல்தூங்கும், அன் பானசொரூபத்தை காட்டும்பாரு, அயிக்கமே நூலாரார் கையிலுண்டு அவருடைய பேர்தன்னை சொல்லுமென்றார், கபிக்குமேவாசிக்குக் குருவுமான காரணமாம் நந்தியவர் காட்டும்நூலை, தியக்குமேசித்தருக்குக் கொடுத்தார் நூலை திருமூலரரைந்ததில் திடமென்பாரே. 95

திடமான நூல்தண்ணில் செப்பினதுசொல்லாய் தியங் காதசாரணைதான் கட்டுமார்க்கங், குடமான கோடறியோடு சிராவனந்தான் கொடிதான பரிக்குருவுந் செந்தூரங்கள், தடமானலவனமொடு சத்தும் செம்பு தனியகந்த குளிகை யொடு செநீராகும், கடமானதிருகவமும் இளக்கூட்டந் தான் கடிதானமூலிமகா அவுஷதந்தானே. 96

அவுஷதமொடுவவுதவகை பதினேழங்க மடங்களுஞ் சொன்னா ரெண்ணாயிரத்திலுள்ளே. எவுஷதமொடுயேழு லட்சக் கிரந்தப்போக்கை இடித்து மெண்ணாயிரமா யென் பாட்டர் சொன்னார், கவுஷத மெண்ணாயிரத்தைத் திரட் டித்தானுச் கதித்தஐயாயிரமாய் பின்புசொன்னார் மவுஷத மூவாயிரமும் ஆயிரம்பின்பு சொன்னார் முன்னூறுமுப்பத்து மூன்றென்றாரே. 97

என்றாரே சாற்றினதோர் நூலேழிற்றா னேழுலட்சங் கிரந்தத்தின் போக்கெல்லாந்தான், கன்றாரேகரும்பான பாகுபோல் திரட்டி கருவெல்லாங்கண்டுணந்த படியே சொன்னார், தன்றாரேதந்தை காலாங்கிநாதர் தாமுமேசகல நூல் பார்த்துத்தேர்ந்து, அண்டாரே யகண்டம் போலஞ் சுகாண்டஞ் சொன்னார் ஆயிரத்தெட் டண்டமெல்லாமலா வினேனே. 98

அளாவினேறாற் றதுபதாமண்டலத்தில் ஐயர்நந்தி சாஸ்திரமு மாராய்ந்துபார்த்தேன், தூளாவினேன் பாட்ட ருடனென்நூலை ஐயர் துதிசெய்தேன், சுருதியாம் வாக்கி யத்தைக் கலாவினேன் காலாங்கி நூலை தானும் கருத் திருத்திச்சனகாதி நால்வர் நூலும், விளாவினேன் ரிஷிசித் தர் நூலையெல்லாம் வெட்டவெளியாய் திறந்து வீசி னேனே. 99

வீசினேனேழுபாண்ட முடுக்காய் சொன்னேன் வெட்டவெளியாகுதற்கு நிகண்டுசொன்னேன், தூசினேன் சூத்திரந்தான் னெழுநூற்றுச் சொச்சஞ் சொல்லரிய நிகண் டுவும் பதினேழுநூறு, பூசினேன் யோகத்துக்குறுதி

சொன்னேன், பூட்டுகின்ற லட்சியத்தின் போக்குஞ் சொன் னேன் ஓதினென் மந்திரத்தின் உருதிசொன்னேன் உருதி யாம் வாசியென்ற யோகத்தானே. 100

தானானகாயத்தை யுருதிபண்ணு தனித்தோடுவாசி வைத்துவைத் ததங்கே, பானேயெந்நேரமுந்தான் பழக்க மாகிப் பார்த்துநீ தெர்ந்நாக்கால் தேகம்நூக்கும், தேனாகத் தெளியாத காலத்தில்தான் தித்தோடுமெய்யாது சித்திக் காது, வானானவாசிவைத்து உரைக்காதார்க்கு மருவாது பூரண ந்தான் வெளியாகாதே. 101

வாசியோகம்

வெளியான வாசியைத்தான் வரவழைத்து வீட்டுக் குளங்கங்கே வைத்திட்டுத்தான், தனியாகவைத்திட்டுச் சாதித்தாக்கால் சாதித்து வாசியுமீசனுமொன்றாகும், வளி பாக வாசியைப்போல் சித்தொன்றுமில்லை மாசித்து சிவன வனும் வாசியொன்றில்; ஒளியாகவாசியது உயிரைமீட்கும் உருதியாம் சிவயோகத் துண்மைதானே. 102

உண்மையாயிதைப் போலவே றுலகில்சித்தி உத்த மனே மற்றொன்று மில்லையேதான், பண்மையாய்ப் பல்லுயி ராங் காலமெல்லாம் பார்த்தாலுங் கிட்டாது பாரிலில்லை, துண் மையாய்ச் சொல்லுயர்ந்த வாசிதானுஞ் சுருதிமுடிந் திட சூட்சமாகும்பாரு, வண்மையாய் வாதிசித்தரிஷிகள் யோகி வாசியைப்போல் சித்தியில்லை பரிந்து நோக்கே. 103

நோக்கவே சோங்கினால் நுட்பங்காணும் நுணுக் கத்தில் வாதம் வந்து செய்திடாது, பார்க்கவே சோம்பிநீ நின்றாயானால் பாவந்தான் கிடையாது பாழாஞ்சென்மம், பூர்க்கவேவாசியைத்தான் விட்டாயானால் பிரவியாஞ்சாக்கி ரத்தி லழுந்திப்போவாய், நீக்கவே வாசியைத்தானிறுத்தி நோக்கு நிட்களமாய் சோதிவெளி யாகுங்காணே. 104

காணவேபரத்தினடி கண்ணேயாகுங் காண்பதரிதுமே கண்ணெட்டதென்றீர், பாணவே பரத்தினடியார்க்குமார்க் கம் பண்பட்டக் கண்ரண்டு வைச்சுமுனை மூக்கில், காணவே காலசையாமல் நோக்கிக் கதிக்கின்ற நாலி லொன் று சேரில் வெறும்பாழாம், பாணவே மனோன்மணித் தாய் பட்டப்பகலாவாள் பகரரியாரவி கோடி ஒப்புமாமே

ஒப்பல்ல ஒப்பல்ல கதிந்து பூரணந்தான் உகமையாங் கரையில்லை பாய்ந்திட்டாக்கால், கப்பல்லகளங்கற்ற பூர ணந்தான் கரையற்றுநின்ற வொளிமகாபோதந்தான், நிப் பல்லநின்றபெண் பிள்ளைகாட்ட நிறையற்ற நிர்க்குணந்

தான் மௌனமாகும், முப்பல்லமோனமாஞ் சமாதியுற்று
முனை நாசியூடி சூலமுத்தியாமே. 106

முத்தியாங்கானகத்தி லிருந்தாலென்ன முகையாகநடு
வீரில் வாழ்ந்தாலென்ன, தந்தியாந்தான மென்னமான
மென்ன சாவென்னபிழைப் பென்ன சாந்தியானுல், வத்தி
யாம்வானமென்ன அண்டமென்ன வாரிதியும் பொய்யாச்சு
மனஞ்செவ்வானுல், புத்தியாம் பொய்யாமோ கண்டதெல்
லாம் பிறிதியுற்ற சாங்கற்ருல் பொய்யென்பாரே. 107

என்பதே கண்ணுரைக்கண்ட தெல்லாம் எய்யாமற்
காணுதே போனதென்ன, அன்பதேஜயர்பதம் வாசி
வைத்து அடைந்தார்க்குங் காணுமது அசையாவிட்டால்
கண்பதேகாணுது நடனந்தானும் நலமாகப் பூணவே
திகைநாதங்காணும், துன்பதே சுருதிமுடிந் திடமுஞ்சுத்த
சைதன்னியமாம் போதமாமே. 108

போதமே நோக்கவுந்தானெளிதோ சொல்லுபுக்கியே
வாசிவைத்து நிலைத்துப்பாரு, நீதமேமௌனமாய் நிலைத்த
உண்ணு நிமையானகண்ணுக்கு அடுக்கடுக்க சாதகமே
முறையோடே தப்பாதேநில்லு, தப்பா மற்பார்க்கவுந்தான்
செயலோநந்தி, ஒக்கமே உன்செயலாலுடி வெளியாகும்
உருதி முப்பாழ்வெளி தாண்டி முடிவுமட்டே. 109

முடிவுமப்பாஉனக்குமே லாதியொன்றில்லை மிக்கான
பராபரமு மில்லைகண்டாய், எடிவுமென்றுளிதுக் கொக்க
பின்னென்றுமில்லை யே க மெ ன் பா ர் காணுர்களெல்லை
யில்லை, துடிவுசொன்ன வழகேளு சூட்சந்தனுல் தூய்
தானகண்டதின் மனவடிவைத்தான், படிவுபண்ணியெட்
டுள்ளாய் பகுந்தமுடிபரந்தான் புயனறிந்து சாதிக்கவல்
லோர்தானே. 110

வல்லோர்கள் பார்ப்பார்கள் வாட்டியன் தானும்
வாய்க்குமோ யெல்லோர்க்கும் மெளிதாச்சோ ஞானம்,
பல்லோர்கள் மாயமாய் கைவாட்டி யத்தான்பார் பாங்கான
மயிர்ப்பாலம் நெறுப்பாறுந் தாண்டத், தல்லோர்கள்
வாசினையைத் தவிடுபொடியாக்கி தரிக்கின்றவாசியைத்
தான் சந்ததம்பண்ணி, மல்லோர்கள் மார்க்கமாய் ஆறுத
லந்தாடி மந்திரியாமர்க்கடகமழிந்து போமே. 111

மர்க்கடகஜம்புலந்தான் மாண்டுபோகில் மாசற்ற சிற
பரைதான் கூர்கோடிபானு, கர்க்கடங்கண்டிதி நீ கடந்த
வெளிபாருகடுவெளிக்கு மடியில்லை முடிவுமில்லை. உர்க்
கடக ஒளிக்கு முடியில்லைகாணும் ஊணவே அடியில்லை
யுன்மனந்தானுண்ணு, புர்க்கடகமனந்தானே மகுத்துவ
மித்தனையும் பெரிதானவழி தாண்டி கூடிற்றுதானே. 112

நகரசொர்க்காதி

கூடிற்றுமனந்தானே மாயத்தில்மருவி குளம்பிப்போ
யலைந்து கொண்டுகுறிகூடாது, வாடிற்று மனந்தானே
போதத்தில்சொக்கி மாருதகருணைக்குள் வாழ்ந்தோர்
சித்தர், காடிற்றுமனமாளுங் கருணையாலே கண்டிக்க
வாய்க்கு மெளிதாமோ சொல்லு, மாடிற்றுமாருதகருணை
யாலும் வாச்சுதே மெய்ஞ்ஞானசித்தி தானே. 113

சித்தியாமாருத கருணைக்குள்நின்று ஜெ க ச் ஜா ல
வித்தையென்று தெளிந்திட்டார்கள், சித்தியாமவுனயோ
கத்தில் நின்று தெளிந்திட்டார் வெளிந்திட்டார் சைதன்
யத்தில், சித்தியாம் பெரியோர்க்கு மற்றென்றுமில்லை சிகார
வாசியது சொன்னபடி கேழ்க்கும், சித்தியாமனவாக்குப்
பெரியோர்களுக்கு சொல்லரிதாம்பிர்மநிஷ்டை விசார
மாமே. 114

பிரமவிசாரத்தைத்தான் பேசிடும்வேதாந்தம் பேச
மறை நூலதுதான் பிரமவிசாரத்தை, பிரமவிசாரத்தையே
பேசும்பதினெட்டு பேரான அறுபத்து நாலுகலைதானும்,
பிரம விசாரத்தைப் பேசுந் தொண்ணூற்ருறும் பிரமவிசா
ரயதையே பேனுமற்றஞானம், பிரமவிசாரத்தினுட பேர
றியாமாண்டர் பேயானமாய்கைதனிலழுந்துவாரே. 115

ஆழுந்துவார் தானென்ற ஆங்காரத்தி னவ்வேரைப்
பிடுங்காதார் அறியமாட்டார், வருந்துவார் வாசியென்ற
மவுளியோர்கள் மாசற்றபிரம்ம விசாரத்தைக் காண்பார்கள்,
மழுந்துவார்பிறப்பில்லை மரணமில்லை வாசியுமே சித்தித்த
மகத்தோர்க்குந்தான், எழுந்து வார்காயசித்தியோ கசித்தி
யெழிலானவாதசித்தி யெத்தந்தானே. 116

ஏத்தமாய்சித்தரவர்வாதி தன்னை இடும்பாகக்காணு
மதி தூஷித்தாக்கால், கூத்தமாம்ரவிகோடி நரகில்வீழ்
வார் கொடும்பசியால் வறுமையால் திகைத்தேங்குவார்கள்,
நாத்தமாய்நரகமொடு சொர்க்கந்தானும் நரகமையாயிது
ரெண்டும்சொல்லக்கேளு, மாத்தமாம்மலத்திலே சிருமிச்
சகிருமி மகத்தாகசெனித்ததுபோல் நரகந்தானே. 117

தானென்ற கோபத்தால் வந்த முறையாலே தாக்கான
செனனமும் பலஃபுமாகும், தேனென்ற செனனமாய் செனிப்
பதெல்லாம் திகைப்பான கோபமது கொடும்பாவந்தான்,
மானென்ற சொர்க்கத்தின் வழிதானேது மகத்தான
மானிடனைகச் செனித்து, பானென்ற முன்செய்த பலாபலத்
தின் குறையால் பராபரத்தே தோன்றினுல்மகா சொர்க்கந்
தானே. 118

தானனபூரணமகுத்துவம்நீபாரு தளிருனதீபம்போல்
தான்முனைந்ததேகம், காணுனகண்டிப்புதண்டிக்கப்படாது

கத்தியது நடுவோடு வகைதட்டாது, கோனுனமனந்த
னும் வாசியோடொன்றில் கூருறபூரணமுங் குறிப்பாய்
தோன்றும், நானுனமாய்கையையுங் கண்டங்கமுந் தீ
போகும் நலமான நிர்மலங்கர்ப்பூரத்தீயே

கற்பூரத்தீபம்போல் தீபமாகும் கடிதானபூரண
வாவென்றே கூவும், பர்ப்பூரம்போலொத்த வாசிதா
போகும் பலபலவாந்துன்பமொடு யாவற்றும் போகு
அர்ப்பூரக்காயுமது அழியாதாகும் அதிமாயையில்லையந்
கண்டத்தில்தான், உர்ப்பூரத்தோயவேசித்தருக்கு உற
டல் மெத்தவுண்டு உண்மையாமே.

உண்மையாய்ப்பலியாது யோகந்தானும் உருதிய
பசுவான நீசருக்கு, பண்மையாம் பாவமெங்கோபிக்
தான் பலியாது கொலைசெய்த பாவிக்கேற்கே, வண்ண
யாம் மத்திபமாம் புத்தியானேன் மருளான காமோகி ம
தன் மூடன், எண்மையாய் தாட்சிகளு மேற்றும் பெ
யோன் இடும்பனும் அளிப்ஞெடு சோம்பந்தானே.

தானுனபெண்ணைப்பார்த் தேங்கிப் பின்சொல்வோ
தாக்கான கர்ம்மவறைதப்புமாபாவி, தூனுன சே
விகாரத்தான் சோம்பன் துணையான மூத்தோரை தந்
தாயை, ஆனுனசங்கமில்லாதேதன் வைவோனதிகம்
வீனுர்ப்பரானதூரன், வேயூனவெறுங்கைவெகு துஷ்ட
மூர்க்கன் வெருபுல்லன் குருதோழிக்கும் பொய்யாமே.

ஆமேயாகாமியத்தானடங்காக்காமன் அளம்பனுமெ
முகத்தான் அதியபாண்டி, நூமைதுடைக்கின்ற சுசி
லாச் சண்டாளன் சிவவேடந் தரிசிக்கில் தூஷிப்போ
தான், வாமேவுகோள் பொய்யன் லோபியீனன் மகத்து
யீனுங்கள்வாதிதர்க்கன், மாமேவுமாமிசத்தை வருந்தி தி
போன் மதுவாகியிவர்களுக்கு யோகம் பொய்யோ.

ரோகத்தால்யிவர்களுக்கு நீந்தால்பாவம் உடனேத
நரகெய்தி உழலுவான்பார், யாகநூலிவர்களர்ச்சிக்கல
அதிசயமாய் பிர்மத்தியணுகும்பாரு, காகநூல்கர்ப்பத்
சூட்டலாகா, கண்காணுதூரத்தேசயமாய் நில்லு,
நூல்ஞானத்தை விழித்தலாகா நாட்டினுல் நரகெ
நலங்குவாரே.

நலங்கவேயாருக்குக் கொடுப்பதென்ருல் நாதா
வேதாந்த பிரமசாரி, மலங்கவேயவதூதிகர்மிகூற்மி
தான சிவயோகிபதிமார்க்கத்தார், துலங்கவே சுத்
துலங்கவே சுத்தசைதன்னியத்தோர் சொல்மொழிமகி
தூய்மையாளர், கலங்கவே தர்மமனுஷ்டித்தோர்
தோர் கர்ப்புடைய மங்கையரைக் கருதார்தாமே.

தாமென்ற தந்தைதாயைப் பூசிப்போர்கள் தமை
யடைந்தபேர்களையே தற்காப்போர்கள், ஏமென்றயெவ்வு
யிருந் தம்முயிர்போலெண்ணி யிறங்குவோர் வரம்புதப்பி
யிகழ்ந்திடாதார், வாமென்ற வாசியுடன் வாதித்தாடு மகத்
தோர்கள் வாமத்தின் வழியில் நிர்ப்பார், ஆமென்ற அப்பு
னிடம் வுப்புபோல வடைந்தோர்க்கு மடங்கலும் போதிக்
கலாமே. 126

போதித்து யோகத்தின் பொருளைக்காட்டி பேரான
ஞானத்தின் பொருளைச்சொல்லு, ஆசித்து வமர்ந்தாக்கா
லதில் பிழைப்பான் அல்லாவிட்டால் பேய்வனதிஷ்ட
யீனன், சோதித்து நால்வரைக்கிம் கர்ப்பஞ்சூட்டி துடி
யான வாதத்தின் சூட்சஞ்சொல்லு காதித்துகை காட்டு
அருளோடு பொருளுங் கைம்முறையாய் குளிகை யொன்று
சூட்டி நீட்டே. 127

நீட்டுகின்ற வச்சையலு நிரந்தரமுங்காட்டு நீங்காத
பூரணத்தை யடுத்துப்பாரு, நாட்டுகின்ற யெட்டுநால
தனில் சேர்ந்து நடித்துமே கண்டத்தை நின்றுகூடி,
ஆட்டுகின்ற ஆடிச்சு நிறைந்தகத்திருக்க ஆண்மையாங்
கதிரது முனைமூக்கில்நின்று, ஊட்டுகின்ற யோகிக்குத்
தன்னிடத்தே யோடுமுதிக்கின்ற ஞானிக்கு மதுபத
மாமே. 128

பதமான லோகத்தாரிந்த முரைகேளு பதியான அம்பு
வியில் முழங்குஞ்சீவன், நிதமான நித்திரையில் நெடுவீதி
யோடல் நிறைந்தசை யோகங் கொட்டாவியேக்கத்தால்,
இதமான முப்பத்து யறுபத்துமாயாடும் இயலானபுரி யஷ்ட
மோவ்வொன்ருக, நலமாக நாளுக்குநாள் சீரணிக்க
நாடியே நமன்பதிக்கு யெய்துவாரே. 129

நாடுமிரந்தோடியே நமனுக்கெய்வார் நலமான வாசி
நிறைந்துள்ளேவாங்கில், ஆடுதிருநடனமு மம்பலமுங்
காணும் ஆட்டத்தின் குறிப்புத்தநன் மேலோகீழோ, நாடு
மூலநாரஞ் சபைநந்தோ மென்றே நாட்டியே தலமாரு
முருகிச்சுழியோடே பூட்டு, கபாலம்புகுந்து குருபதத்தில்
மேவிபுகுந்த மண்டலத்திதழ் தானுயிரத்தி னெட்டே. 130

எட்டாகக் கருமண்டல மூட்டிக்கவிழ்ந்து இதமாகக்
கைகண்ட யோகங்காணும், கட்டாகக்க பாலத்தைக்
கடந்து மெய்யென்று கதிர்போலே புகையோடி துவாதசாந்
தத்தை, உட்டாக உண்டிருந்து அச்சபைதான் மறித்து
உயரமாமுகடேத்த கபாலங்கல்லாம் இட்டாகக் கருங்
கனலே மிகவுமுண்டு, எல்லாந்தான் தெரிசனமே யேறுங்
காணே. 131

ஏறுமே லென்றீர்கண் மூக்கிலேதாச்சு ஏறியே வா கொண்டு மனத்தோடூணு, ஊறுமங்கென்றுன்னிஞலுருகு பாழில் ஒளியோடு பூரணந்தான் கோடிபானு, தேறிதீப சுடரில் திக்கெல்லாங் காணுந் தெவிட்டாதமானை நா சிறக்கும்நாலுவீறு யுறைந்திடுயோகத்தாலே மூட்டி, உரு கடந்த பொருள்தானும் மூலமாமே. 13

மூலந்தாஞலான பதவெளியுமாச்சுபாரு நலமா வானந்தான் போகமாச்சு, பானந்தான்பாரு மதினல்லூர கும் பரவுமுப்பாழ் கடந்துமேபாருந் தீயைத்தானந்த பார்த்திடவே பரமவெளியாச்சு சாதித்து ஏரிடவே வெறு பொய்யாச்சு, தேனந்தான் தோத்தரித்து சுருதி மனோ மணியோ சுககுற்ற பூரணத்தைகண்டிட்டேனே. 13

புரியஷ்டம்

கண்டிட்டுசுழிமுனையில் மன்னமோட்டி கண்மூடிவி ரெண்டும் நினைவில் நோக்க, பண்டிட்ட நினைகாரம் பளி சென்று தோனும் பாரபரமாமணித்தாயும் பரியொன்றீய் தான், அண்டிடு எறுஞ லகண்ட வெளிகாட்டும் ஆண் யாம் போதத்தி லடுத்துவிக்கும், குண்டிட்டு பரத்தின தன்னிற்காட்டிஞ் சுருதி மனோன்மணித்தாயும் வாவெ பாளே. 13

வாவென்ற சடமெல்லாம் பிரமன்கூறு மறைந்துநின் ரத்தசலமாலின்கூறு, போவென்றதிதற்க்குள்ளே யுரியஷ டந்தான் பேரான சூட்சமென்ற தேகங்கேளு, சேவென் காசிரமாம் சிவன்தானென்று சேர்ந்ததின் மேலாதார மயேஸ்மரந்தானென்று, தாவென்ற யகாரமாய் சதாசிவ தானென்று சாந்து நின்ற விந்துவதின் மேலுமாமே. 13

மேலான விந்துவின்மேல் நாதமொன்று மிக்கவதி மேல் சத்தியொன்றுகோளு, மாலான விதின்மேலே சிவ தானென்று உற்றசிவனுரென்னில் வாராட்டியந்தா பாலானவதின்மேலே பரைதானென்று, பாருமந்தயெ டல்லோ புரியட்டந்தான் மாலான விதினெட்டால் பிரப ரப்புமாச்சு, வாரானபுரியஷ்ட மார்க்கந்தானே. 13

மார்க்கந்தான்புரி யஷ்டக் கூத்தேகூத்து மகத்தா கோடிசென்மமெடுத்து ஆடும், ஏர்க்கவேபுரியஷ்டத் தெ வகை தோற்றம் எங்கு மதுவிரிந்தாடப் பிரபஞ்சமாக் பார்க்கத்தான் புரியஷ்டபகவான் கூத்துபண்பாக வின யறிந்து கூர்ந்துபாரு, தீர்க்கந்தான் பார்த்தறிந்த பெரியே தாமும் திறந்தோமே தள்ளியதின்மேல் நிறப்பாரே. 1

நிற்ப்பார்கள் பரைமேலே, முப்பாழ்கேளு நீங்கியே வெளிப் பாழாமதுக்குமேலே, ஒப்பார்க ளொளிபாழ்

நிற்க்கும்பாரு உயர்ந்து மேலதைத் தாண்டி யுரைக்கக் கேளு, விப்பான வெளியொளிப்பாழ் விரைந்துபாரு மிது மூன்றுவரை தாண்டவன் மனத்தாய் நிற்பாள், கர்ப்பான மொழியுடையாள் தமரின்வாசல் தனிப்பரந்தான் போதமது வொன்ருய்ப்பாரே. 138

போதமதுதானென்று மதற்கேபாரு பேரான வகண்ட மென்ற விளக்கேபேரு, சேதமென்றதவன் கடுக்கவ்வளவே போதஞ்சேர்ந்தணுகில் தமக்குள்ளே சேரலாகும், ஆகமது கண்டவர்கண்டவீதி ஆதியில் ஊயந்தமில்லை யறியப் போகா நேதமதுபோதமது யென்னலாகும், நேரரிது மனக் குரவா நேரொட்டாதே. 139

மறுபிறவியில்லாமல்

நேராதுயென்று சொல்லி சிவயோகிதானும் நிலைத்து உன்னிப்பரையளவு மோடிஞலுங், காஞனபிரவிவந்து யெய்தும்யெய்தும் கருவில் பிரந்தாலும் சிவயோகியாவான் பாரானபிரையளவும் புரியஷ்ட மாச்சு பண்பானவரை கடந்து வெளிப்பாழுறருல், ஆருனவெளிப்பா ழையண்ட மென்று அர்ச்சித்துப்பார்த்தாக்கால் பிறக்கொட்டாதே.

ஏதென்று பிறக்காமலதற்குள்ளே நின்று இன்னமொரு வரையேறியிதுவே என்பான், வாதென்று அதற்குள்ளே மயங்கியேங்கி மற்று மொருவரையேறி யிதுதானென்பான், தீதென்று மூன்றுவரை திரந்து யேறி சிரந்துநின்று உம்மனை மையிதுதானென்பான், பாதென்று ரவிகோடி வன்னி கோடி பரிவானமதிகோடி பரிந்துபாரே. 141

பறிந்துபார்முதற்பாழில் பூதபூதம் பரியாகசிந்தால் வாதியாவான் எரிந்து பாரண்டன் பாழடுத்திட்டாக்கா லெட்டெட்டு மறுபத்துநாலாஞ் சித்தன், முரிந்துபார் மூஞன்பாழ்புக்கிஞக்கால் மூச்சானவாசியது பிரந்ததானம் கரிந்துபார் நால்பரிஞ்சு போகுவிடங்கண்டால் நமனடுங்கிப் போனவிடம் நாட்டிடாயே. 142

நாட்டியே மூராதாரந் தன்னில் சொக்கி நலமாகக் குழைந்துள்ளே புகுந்தாயாஞல், தாட்டியே தானேற நாமம் போச்சு சாஸ்திரத்தாலாருய்ந்த பொருளும்போச்சு, சூட்டி யேசுழுத்தியைப் போலுறக்கமாச்சு தூங்குவாமாகுமோ லொன்றுங் காணர், தாட்டியே சடம்போன சுழுத்தியினில் புகுந்தால் தனித்தசிவன் போலாவாய் நீயுங்காணே. 143

காணவேயாடினதோர் கூத்தைப்பார்த்து கருத் துரைத்துபின்பு தான்வாதம்பாரு, பாணவே யாதரவா நோக்கிப்பாரு பாதத்தல்லாடியதோர் கூத்துக்காணும்,

காணவே வாசியுட நட்பைக்கண்டால் நடனமாங் கூத் ததுவும் கண்முன்காணும். தாணவே நடனத்தின் கூத்து கண்டால் தடித்தேந்தார் சாவும் பொய்யாய்ப்போமே. 144

போமென்று சொன்ன ஆராதாரத்தில் போக்கான களத்தில் நிற்கும் அட்சரந்தான், ஆமென்றுசேர ஐம்பதட் சரமேயாச்சு அப்பனே ஒன்றெங்கே காணோங்காணோம், மாமென்று ஆசானையடுத்துக்கேளு அதுவறிந்துசொன்ன கால் குருவேயாகும். 145

நாமென்றே போகிறது வருகிறிதுரண்டாம் நலமான ஓரெழுத்து எங்கே என்றால், கோமென்ற குருபதத்தி லயிச் கியமாகக் கூடியேமருவிநின்று அரியென்றாகி, வாமென்ற வாசியினால் சிகாரமாகி வாசியோடொன்றியே சிங்கென் றாச்சு, தேமென்ற ஒரேழுத்தால் வாசியாச்சு சலனாச்சு சடனாச்சு அண்டமாச்சே. 146

ஆச்சென்ற ஒரெழுத்தால் கோபமாச்சு அரகரா உ பனமுமொடுங்கினமுமாச்சு, ஒச்சென்ற வெழுத்தாலே யொளியுமாச்சு உள்ளடங்கச் சோறியைப்போல் நந்திநந் தேச்சென்ற வெழுத்தடங்கில் சோதிகாணும் தேகமுமே விளக்கொளியாஞ் சிந்தையில்லை, தாச்சென்ற சந்திரனும் சூரியனுமொன்றாய் தயங்காதே சுழிமுனையில் பேணி கூடே. 14

கூடுவதுமுப்பாழுமூன்றுவீதி குறிப்பாக முனையுமண கூடிச்சேர்க்கும், நாடவேநாலுக்குளடங்கும்பாரு நலமா ஏணிபழுவாகக்காணும் ஏடவேதளத்தோடு யெழுத்துபாரு ஏறினால் முப்பாழுங் கடந்துபோகும் பாடவேபராபரத்தி மனோன்மணியாந்தாயும், பரிவானவமுர்தமொடு பாலி பாளே. 14

பாலிப்பாலதுகடந்தால் நிராகாரந்தான் பார்த்துமே தெளிந்த பின்பு, பரத்தேயேகில் போலிப்பாள் தெளிவா போதம் போதம் போக்கோடே யென்குருவும் மதற்குள் சென்றார், ஏறிப்பாழுது கடந்தேறிப்போனே, னிளைப்பா யிதுகடந்து அந்தத்தேரில் சொலிப்பான சிலம்பொலியி புக்கினேன்யான் சுகமெல்லாங் காலாங்கியையர்க் காச்சே

ஐயரென்ற காலாங்கிநாயர் தானறியாத சிறியோர்க் அறிவு தந்தார், உயிரென்ற உடல்பொருளாவியுந்தா மூன்றும் உலகத்தார் கொண்டவர்க்குப் பலந்தானெ றேன், செய்யரென்றசிளம்பொலிக் குளவருமவந்தார் சிர வைத்து அவர்பதத்தில் சரணஞ் செய்தேன், எல்யமென் யெணியாண்டு ஞானங்காட்டி யெளிமையாஞ் சஞ்சலத் யோட்டினாரே. 1

சஞ்சலத்தை யோட்டியே வாதங்காட்டி சார்ந்திட்டு எனையாண்டு குளிகைக்காட்டி, மஞ்சலத்தில் வாசியென்ற குதிரைக்காட்டி மனமடங்கப் பூரணத்தினங்காட்டி, தெஞ் சலத்தில் சித்தரெல்லாம் பணியக்காட்டி தேசிகரா மென் குருவு மண்டபத்தெய்தில், கஞ்சலித்து கண்களித்தேவுன் கருணைக் கூர்ந்தேன் கருணை தந்தா யென்றுரைத்து கடாட் சித்தாரே. 151

ஆரேயம்புலனறுத்தால் மனமொன்றாச்சு அதிகமன வாய்வு வேனப் பூசித்தோங்கும், போரென்வாயுமேல் மனதுயேறி பொரிகடந்து நெறிகடந்து போக்குந்தாண்டி, கூறென்றவாரொடுக் குளப்பதமுந்தாண்டி கொடிதானமுப் பாழின் போக்குந்தாண்டி, மாரென்றுமனித்தாயைச் சரணம்பண்ணி வைத்துப்பார் நாலுக்குள் மருவிப்பாரே.

மனப்பெருமை-மனவுயோகம்

மருவியே முந்தி முந்தி மூலம் நீ தான் வாசிகொண்டு பாய்ச்சியதில் மாட்டிப்பாரு, உருவியே குறியின்மேல் கொண்டாயானால் உற்பான நாலைவிட்டா லெங்குமில்லை, அருவியேமுன் பின்னும் கீழுமேலும் அழலென்னதழ லென்ன மதிதானென்ன, கருவியே கனங்கொள்ளாக் காட்சியாகுஞ் கனங்கொள்ளாப் போதத்தைக் கண்டி டாயெ. 153

கண்டிட்ட மனத்தாலே தவமுமாச்சு கவர்ந்ததுவு முயிரதுவுமனமேயாச்சு, மண்டிட்டவாயுமேல் மனமுமாச்சு மகத்தான சஞ்சலத்தால் மனம்பேயாச்சு, அண்டிட்ட தீபம்போல் மனமேசென்று அரண்டத்திற் சேர்ந்து தென்று லதுதான் போதம், மண்டிட்ட மணம் விட்டால் ஞானம் போச்சு வாசியைத்தானழுவ விட்டால் யோகம்போச்சே.

யோகத்தை விடுகாதே மவுனமார்க்கம் உற்பனமாய்ப் புத்தியுள்ளா னென்றுசொல்லிக், காகத்தை காலாங்கி நாயனர் தாமும் கடாட்சித்து முன்னேதான் பிராணயாமம் மோகத்தை முதிர்ந்தபின்பு மொழிந்த சொற்கேளு முந்தின தோர் மூலத்தி லகாரமீசன், காகத்தை உகாரம் துசத்தி யாக்க தனித்திரண்டுங் கூடுவது மனவுமாமே. 155

மவுனமா பூலத்தே முந்திமுந்தி மருவினால் பளிச் சென்று லிகிதங்காணும், நிவுனமாலிங்கமது நந்தியாக நேராகயெட்டி தழும்விரி து காணும், உவுனமா மகத்தை விட்டுச் சுழிமுனையினோடே ஓகோகோ அநாகதத்தில் மவுனமெட்டு, சவுனமாமசைந்து நித்த மவுனத்தாலே சிரசு சடையசைந்தாட நடனங்காணே. 156

காணப்பாமேலேறி யக்கினியினுள்ளே கருத்தாநீ மவு னத்தைத் தாக்கினக்கால், நீணப்பா சதாசிவன்றன் நிர்த் தஞ்செய்வார் நிலையா கசிவகாமி யிருந்துபார்ப்பாள்,

ஆணப்பாயவனிடத்தில் கவர்ந்து நித்தம் அணுகிஞலம்
பலத்தினடையலாகும், மூணப்பாவதைவிட்டு அறிவின் 157
மூல முதிர்ந்தேறவாசியுட முறைமைகேளே.

முறைமையாய் நடுவுக்குள் மவுனமூன்றி முதிர்ந்து
மனந்தேறவிட்டுத் திறமாய்நில்லு, திறமையாயறிய
வென்ருலெழில் சேர்மைந்தா தேறுவதுந்தவறுவது மனதுக்
குள்பாரு, அருமையாயறிவினுட மூலங்கண்டால் அசடில்
லாகற்பூரதேகமாச்சு, செருமையாயாலயத்துச் சிவன்ருன்
வந்து திரட்டியன்னங் கொடுக்கையிலே யுண்ணலாமே.

உண்ணலாமென்று நித்தமூலத்துள்ளே உறுதியா
யொவ்வொன்ரு யுரைத்துக்காணும், எண்ணலாமினத்
தோடோ வரிசையோடோ யேமாறலில்லாம லெத்தியாடு
கண்ணலாமட்சரத்தில் கருத்துவைத்துப்பாருக் கருதி
நின்ற மந்திரத்தை சேர்த்துவுண்ணு, பொன்னலாம்புலன்
றன்னையவரவர்களிருக்கும் பேரான வீட்டில் வைத்துப் 159
பூட்டுப்போடே.

பூட்டிட்டு நாலாகவெளியினுள்ளே புகழ்கின்ற சோதி
யைப்பார் பொருளே தோன்றும், கூட்டிட்டு ஒவ்
வொன்ருய்க் கடிந்துகூடுங் கொள்கியதோர் மூன்ருந்தான
ரை தானுள்ளே, மாட்டிட மேற்கண்ணின் மணித்தாயப்ப
மருவினின்ற கொலுக்காண கண்ணுண்டோசொல். மீட்டு
மேலானபத்தி தானஞ்சென்ருல் வேதாந்த முடிவான 16
வெளியுமாச்சே.

ஆச்சென்ற வெளியென்ரு லிருட்டி வெளியல்ல ஆச்
யாம் உன்மனைத்தாய் விளக்காய் நின்ருல், ஓச்சென்
வொளியென்ரு லொளியுமல்ல ஓகோகோயிருவர் தாஞெ
றில் நின்ருர், காச்சென்ற நிராகாரங்காணும் காணு
கண்டுடனே மண்சூரி கலந்துபோகும், வாச்சென்ற விள
கொளியில் விட்டில் வீழ்ந்து மாண்டிடல்போல் மனமு 16
சென்று மருவுந்தானே.

மருவிஞல் முத்தி முத்தி மைந்தாகேளு மற்றதெல்ல
முத்தியல்லா மருவுமார்க்கம், புருவிஞல்மனஞ் செபித்தா
போக்குமில்லை பூணுட்டால் பேய்க்கூத்தாம் பொல்ல
மாய்கை, உருவிஞல் யோகத்துக்கிதுவே மார்க்கம் உண்
மையாய்ப் பார்த்தபடி யுறுதிசொன்னேன், இருவிஞலிந்
முறையேத்துவாசி யேருட்டால் யோகமெல்லா மிழக்கு 16
தானே.

தானுனநாத வொளிநின்றுவோங்கா சமர்த்தா
பூரணத்தே தளர்த்து நோக்கி, கானுனமனமிரத நிர
காரத்தை வாய்திறந்து சொல்லுதற்கு நாமமேது, பாஞு
நிர்க்குணமோ காணேன் காணேன் பாங்கானக் கண

யில்லை பதியேகாணேன், ஊஞனமூலத்தை நின்றுயேறி
ஏட்டினேனுற் பனத்தைக் கண்டிலேனே. 163

உற்பனமாம் பூரணத்தில் கரையோகாணே னுயர்ந்து
நின்ற சனகாதிநால்வர்காணு, நிற்பனமாமூலகுரு தானுங்
காணுர் நிலைமையாஞ் சுரர்முதலாய் சித்தர்காணுர், நிற்பன
மாம் நிட்களத்தின் கரையேசொல்ல நிலையானயேதாந்தாம்
விளம்பக்காணேன், அற்பனமாமனமோடி யண்டிற்ருஞல்
ஆலித்தேயித்துநின்று வழுந்தலாமே. 164

லயித்துநின்று வழுத்துவது யெவ்வாறென்னிலன்ன
மிஞ்சவஸ்துவுண்ட ஆண்மைபோல, சுகித்துநின்று
சொக்குவது யெல்வாறென்னில் சோதியாமமுர்தமுண்ட
தூய்மைபோல குவித்துநின்றழுத்துவ துயெவ்வாறென்னில்
கோரக்கர்கற்பமிஞ்சுங் கூர்மைபோல, இனித்து நின்றிம்
மூன்றுமொப்புமல்ல ஏத்தமாமானந்த போதைதானே. 165

தானெங்கேபார்ப்பதென்ருல் மூலமாகுந் தருகுரும்
பமிலேச்ச ருக்குங்காணுஞ்சோதி ஆனங்கே யாதாரத்தள
முங்காணும் ஆட்டான முப்பாழுங்கடந்துபோகும்,
கோனெங்கே யமர்வாசல் குள்ளேபுக்கில் கோடிமதி
கோடிரவியெண்ணெண்ணுது, பூணங்கே பூரணத்தின்
கரையோஞேம் பூந்துடனே காந்தயம்போல் பொருந்தும்
பாரே. 166

பொருந்துவது யெவ்வாறு யென்றுபேசில் பெருந்தீப
முடைதிரி போல்நெய்யுமாகும், வருந்துவதுவருணசலம்
ரவியுண்டாப்போல் மகா வஞ்சுவர்னண்டபடிகம்போல,
தருந்துவதுசலத்தடங்குங்குமுளிபோலச் சேத்தமவண் கூப்
பிட்டுக்கேட்ளாப்போல, ஒருந்துவது மொடுங்குவது மிது
வோமார்க்கம் உத்தமனே மகத்தோடு உன்னுவுன்னே. 167

உன்னுதன்மைஞானத்துக்கா தாரமாச்சு உண்மை
யாஞ்சாந்தமல்லோ சோகச்சார்வு, மன்னுவண்மை விவேக
மென்றவாழ்வுமாச்சு வாய்திறக்காமவுனமென்றே மனதுக்
கின்பம், நண்ணுவுண்மை ஞானத்துக் கேட்டும்வீதி நலி
வில்லாத்திடமல்லோ மகத்தம்விரம் புண்ணுவுண்மை
பூரணமாம்பொறியைத்தள்ளு போக்கோடேமவுனத்தில்
பூட்டிநில்லே. 168

நில்லாமல் மடவார்பால்மாயத்தூடில் நிருத்தலையாங்
கொள்ளிமையத் தெரும்புபோல்வாய், கல்லாமல்காமுக
ணுய்த் திரிந்திடாதே கடிதானபாழை தொடந்துதாஞல்,
வல்லாமல்விழிகண்டு வலையிற்சிக்கி மற்றதுமேசமாகிவிட்
டுக்கழண்டாயாஞல், அல்லாமலொன்றுமில்லை நீயுங்கேட்
டால் யதிஷ்டமுனக்கில்லையென்று அறிந்துகொள்ளே. 169

மாசற்ற எலுமிச்சம்பழச்சாறுசேரை, தேடவே கலக்கி யொன்ருய் வைத்துக்கொண்டு திறமாகச்சட்டியிலே படி தான்வார்த்து, நீடவேசீலைகட்டி அதின்மேற்கெந்தி நிணை வாகப்பரப்பியல்லோ மேற்சட்டிமூடே. 891

மூடியேசீலைசெய்து குருதான்கெல்லி மூயற்சியாய்ச் சட்டிதனைப் புதைத்துப்போடு, நாடியேமேற்சட்டி தெரிய விட்டு நழுகாமல்புடம் போடுபத்தெருவிலப்பா, தேடியே ஆரவிட்டு யெடுத்துப்மாரு சிறப்பாகவுருகியெல்லாஞ் சாறுதனில்நிற்கும், வாடியேமணியெல்லாம் பொருக்கிக் கொண்டு மறுபடியுஞ் சாருெக்கம் படிதான்வாறே. 892

படிச்சாறுவார்த்துமே மறுசீலைக்கட்டிப் பாங்காகமணி யெல்லாம் பொறுக்கிவைத்து, துடியாக பரப்பியே மேற் சட்டிமூடி துப்புரவாய்ச் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு, அடிச்சாறுவற்றவற்ற மறுசாறுவார்த்து அதட்டியே யிரு பத்து ஒன்றுபோடு, கடிதுதள்ளிவிட்டு மணியெல்லாம் பொருக்கிக் கழுமியே தண்ணீரில் ரவியிற்போடே. 893

போட்டபின்பு யெடுத்ததனை கல்வத்திலிட்டுப் பொடி பண்ணிக்கல்வத்தில் மயில்நெய்வார்த்து, பூட்டபின்பு வாலுகையின் மேலேவைத்துப் பொருந்தவேதி தீமூட்டிக் கமலம்போல, நாட்டபின்பு காடாக்கினி நாலுசாமம் நல மாகத்தீபாக்கினி யாறுசாமம், கேட்டபின்பு நாற்சாமமாற விட்டு யெரிக்கச்சிவசிவா மாதம்பூ நிறம்போலாமே. 894

நிறமான கெந்தகத்தில் வேகம்பட்டால் நினைக்கு முன்னேசூதம் துயேமமாகு, மறவானலோகத்தில் பரிசிக்க வேதை யானுண்டகற்ப மிதுயானுங் கொண்டேன், திற மானதங்கமது செம்புமாகுஞ் சேர்ந்த நவலோகத்தில் யிரத் துக்கோடும், குறமாதுமாமியுட நாதமப்பாகொண்டாக்கால் கடிகையிலே சித்தியாமே. 895

சித்தியாந்தேவருக்கு மைந்துபூதம் செகததிலுள்ள சித்தருக்கு மைந்துபூதம், முத்தியாமூர்வன முமைத்து பூதம் உயர்ந்தநிறை விருட்சமெல்லாமைந்துபூதம், பத்தி யாம் பாம்பின்முமைந்துபூதம் போக்கானயைந்திஞ லெல் லாமாச்சு, பத்தியாம் வாதத்தில் பஞ்சபட்சி பாஷாண வைப்பதனைப்பாடினேனே. 896

பாடினேன்வட மொழியைப் பிரித்துப்பார்த்து பரிவாக ஆத்தளைக் கேட்டுக்கேட்டு, ஓடினேன் குளிகையிட்டு நாதாக்கள் பதத்தில் உகந்தடுமையாகியல்லோ வாதம் பார்த்தேன், வாடினேன் மனமிளைத்து வாதம்பார்ந்து மயக்கமெல்லாங் குருசொல்ல மனதிலெண்ணி, நாடினே லுலகத்தோர் நம்மைப்போலே, நலிந்துயான் வெளியாகத் திறந்திட்டேனே. 897

திறந்திடா திருந்தாக்கால் சரக்குவைப்பைச் சகத்திலே வதாம் பொய்யாகுமென்று இறந்திடாதிருக் கவெளியாகச் சொன்னேன் ஏழைமதிபோகாதே பார்க்கவென்ருல், மறந் திடாக் கருவையெல்லா முன்னிப்பாரு மாயமாம் வாசினை யால் மணம்புண்ணுகும், பிறந்திடா திருக்கவென்ருல் காய சித்திப் பண்ணு பெரியோர்கள்பதம் போற்றிக்கருவைக் கேளே. 898

கருவென்னதாளமுமைந்து காந்தனப்பூப் போலான பூ நிறைந்து, உருவென்னலிங்கமது பலமுமைந்து உயர்த்தி யாய்ச் சிலையதுவும்பலமுமைந்து, குருவென்ன கெவுரியது பலமுமைந்து கூட்டியெல்லாங்கல்வத்திற் பொடியாய்ப் பண்ணி, திருவென்ன செங்கீரைச்சாறு விட்டுச் சிறப்பாக வேழு நாளரைத்திடாயே. 899

அரைத்திட்டுப் பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றி ஆறவிட் டுப்பனிரண்டுசாமந் தீயைப்போடு வரைத்திட்டப் பதங்க மதுயிறுகி யேறிவகையானபஞ்சபட்சி பாஷாணமாகும் நரைத்திட்டுப்போகாது, மெழுகுப் பண்ணிக்கொண்டால் நவலோகமாயிரத்துக் கோடும்பாரு, புரைத்திட்டுவீசமுடை பாலிலுண்ணு பொலிவானசட்டைகக்கி, வலையாமே. 900

ப வளப்புற்றுபாஷாணம்

ஆமென்றபவளபுற்று பாஷாணந்தா நரையிறேனி யான்ருனுமறிந்தமட்டும், போமென்றகாளகந்தான் பலமும் பத்து புகழானவெள்ளையென்ற பாஷாணந்தான், காமென்ற பலம்பத்து கல்வத்திட்டு கனமாகவரைத்துநன்ருய்ப் பொடி யாய்ப்பண்ணி, தேமென்ற ரண்டுபலங்கெந்தியிட்டுச் சிறப் பாகக்காசியென்ப மேருக்கேற்றே. 901

ஏற்றியேவாலுகையின் மேலேவைத்து இதமாகக்கம லம்போல் தீயைமூட்டு, போற்றியேநால்சாமங் கமலம்போ லாட்டு புகழாக ஆறவிட்டுத்தண்ணீற்குத்து, சாற்றியே குப்பியைத்தா னுடைத்துப்பார்த்தால் சாங்கமாய்ப் பாஷா ணம்புற்றுப்போலாகு, மாற்றியேயிதைக்கட்டி வேதையோ டிலம்மம்மாவெகு தூரமோடுங்காணே. 902

கெவுரிபாஷாணம்

காணப்பாகெவுரி யுடவைப்புகேளு கடிதான வெள்ளை யென்றபாஷாணந்தான், ஊணப்பா பலம்பத்து நிறுத்துக் கொண்டு வுத்தமனே கெந்தகப் ரண்டரைபலந்தான், பூணப்பா பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றிப்புகழான வாலுகை யின் தீயைமூட்டு, வீணப்பா கமலம்போல் நாலுசாமம் விடுபடவே யெரித்திட்டு உடைத்துவாங்கே. 903

வாங்கியந்தத் தெளிவிலே கல்லுச்சுண்ணம் வளமாகத்தீநிறுத் தறைப்படி படிறண்டு போட்டுத், தேங்கியதை மூன்றுநாள் கலக்கிவைத்துச் சிறப்பாக நாலாநாள் தெளிவைவாங்கி, ஓங்கியொருபடிதாணுங் கல்லுநயப்பொடித்து வொக்கவந்ததெளி விலேகரைத்துப் போடு, தாங்கியே நாலாள் தெளிவைவாங்கிச் சமர்த்தாகவடிகனத்த சட்டியிலேவூற்றே. 182

ஊற்றியே வெடியுப்புச் சீனந்தானுமுயர்ந்து நின்றதுரிசியோடு சாரம்வீரம், ஆற்றியே வெள்ளையென்றபாஷானந்தானப் பனேவகைக்குமொறு பலந்தான்றூக்கிச், சாற்றியேகல்வத்திற் பொடித்துமைபோல் சார்பாகமுன்தெளிவி லொக்கப்போட்டுப், போற்றியேயீசானபூசைபண்ணிப் புகழாகவடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே. 183

எரித்திட்டுத் தீபம்போலடிபாரும விதமாகவயத்துடுப்பால் கிண்டிக்கிண்டி வரித்திட்டுக் குழம்புபோல்வருதல்கண்டு வாகான நல்லெண்ணெய் சேரைவார்த்து, தரித்திட்டு மொழுகுபோல் பில்லைபண்ணிச் சமசரசமாய்ரவியிலிட்டுக் காய்ந்தபின்பு, மரித்திட்டு மல்லிகையின்சாறுவாங்கி வரிசையாய்த் தோய்த்தெடுத்து ரவியிற்போடே. 184

போட்டுவாதின மேழுபத்தோட்டுக்குள் பொலிவானயெண்ணெ யெல்லாமோடேயுண்டு, காட்டுவாய்கருப்பாகமிருக்கும்பாறுகண்டு நீமயங்காதே பாக்குபோல் சீவி, நீட்டுவாய் சீலைதனைத் கீழேபோட்டு நேராக மல்லிகையினிலை பரப்பி, மாட்டுவாய் சீவல்தன் மேலேவைத்து மல்லிகையி னிலையாலே மூடிப்போடே. 185

மூட்டியே நெல்லதனைப் பாண்டத்திட்டு முயற்சியாய்த் தண்ணீரில் பிசரிக்கொண்டு, நீட்டியேயடுப்பேற்றி யதன்மேற்சீலை நேற்பாகவைத் தெரித்து நினைவாய்வாங்கி, வாட்டியே மேற்சட்டி கவிழ்த்துமூடி மயங்காதேயாவி கண்டபதத்தில் வாங்கு, தேட்டியேசீவனெல்லா மொன்ருய்ப் போகுந்திறமாக ரவிதனிலே காயப்போடே. 186

காய்ந்தபின்பு யிலைபரப்பிநெற் பாண்டத்திட்டுக் காரியமாய் முன்போல அவித்தெடுத்து மாய்ந்துபின் புரவியிலிட்டுக் காய்ந்தபின் புமறுக்காலு மறுந்ததனைச் சீவலாக்கிக், காய்ந்தபின் புயிலைபரப்பி ஆவித்தொடுத்துக் கவனமாமூன்று தரமானபின்பு, ஆய்ந்தபின்பு பில்லை கீழ் யைப்போல் பண்ணிக்கொண்டு வுற்பனமாய்க் மேலுங் கற்சுன்னம்வையே. 187

வையப்பா சீலைக்குள் கிளிபோற் கட்டுவளமாகச் சட்டியிலே வோடுநடுவேவைத்து, மெய்யப்பாமேலாக வட்டவோடு மெல்லிதாய்த் தமருமொருநூறுமிட்டுச், செய்யப்பா சட்டியின்மேலூறப் போட்டுச் சிறப்பாக மல்லிகையினிலை துவைத்து, கொய்யப்பா தண்ணியிலே போட்டுக்காய்ச்சி குறிப்பாகத் துவாரத்தால்விட்டுநீற்றே.

சிறுகண்ணுகவேதை

ஆமேதாணுகமொரு பலமேவாங்கி அடவாகயிலுப்பை நெய்யில் வுருக்கிச் சாய்த்துவேமேதான் சீன்னிஎலைக் கவசம் செய்துமிக்கான காடையென்ற புடத்தைப்போடு, நாமேதான் புகையது வுங்கட்டியேதான் நலமாகக்கண்ணெல்லாங்கட்டி போகும், தாமேதாணுகமிடை சூதஞ் சேர்த்து தாக்கான களங்காக வுருக்கிடாயே. 189

உருக்கையிலே கெந்தியைநீ களஞ்சிபோடு வுத்தமனே நாகமது களங்கமாகும், வருகையிலே கலங்குதனை யெடுத்துப்பாரு மகத்தான சொர்னமது வுள்ளேநிற்கும், தருகையிலே வெள்ளி செம்பில் பத்துக்கொன்று தாக்கடா குரு வதனைகளங்குதன்னை, நிருகையிலே விருக்குமுகந் தன்னீலிய நெடிதான மாற்றதுவுமாகும் பாரே. 190

பாரேதான் சரியோட்டிலூதிப்போடு பாங்கான செம்பதுவு நீங்கியேதான், சீரேதான் வெள்ளியது மாற்று காணும் சிறப்பாகத் தகடடித்துப் புடத்தைபோடு நேரே தானிரண்டுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்து நேர்ப்பாகத் தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு, தீரேதான் சீவனத்தை செய்துக் கொண்டு தெளிவான சாத்திரத்தை யறிந்துபாரே. 191

அறிந்துமே யோகமுதலறியவேண்டும் அப்பனே காரணத்தின் குருவைக்கண்டு, முறிந்துமே குருசாம்பிர தாயங்கண்டு முடிவணங்கி யடிதொழுது முழுதும் பார்த்து, குறிந்துமே கும்பகத்திலிருந்துகொண்டு கூற்றனுக்குச் சற்றேனுமிடங்கொடாமல், சறிந்துமே பராபரத்தின் மார்க்கங்கண்டு சாதிப்பாய் சதாநித்தம் சாதிப் பாயே. 192

அயக்களங்கு

சாதிப்பாயின்ன மொருகருமானங்கேள் சாற்றுகிறேன் லோகத்து மாந்தர்க்காக, வேதிப்பாமயமதுவு மொன்றேகாலாம் வெளுப்பான செம்பதுவும் விராகனென்று, சோதிப்பாய் கடைசரக்கு சொல்லக்கேளுந் துடியான தாளக முங்களஞ்சியொன்று, சாதிப்பாங்காடியென்ற காரந்தானும் கருவான பாஷாணங் களஞ்சி யொன்றே. 193

ஒன்றான பூரமது களஞ்சியொன்று வுத்தமனே வீரமது களஞ்சியொன்று, குன்றாத துருசியொருகளகஞ்சி யொன்று கூரானதுத் தமது களஞ்சியொன்று கன்றான கௌரியது களஞ்சியொன்று தாக்கான வெடியுப்புக் களஞ்சியொன்று, அன்றான சீனமது களஞ்சியொன்று அழகான லிங்கமது களஞ்சியொன்றே. 194

களஞ்சியாம் காரமது களஞ்சியொன்று கடிதான நாகமது களஞ்சியொன்று, தளஞ்சியாஞ் சூதமது களஞ்சி யொன்று தாக்கானவிவையெல்லாமொன்றாய்ச் சேர்த்து, அளஞ்சியாமெரிகாலன் பாலாலாட்டிபப்பனே வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து, முளஞ்சியாஞ் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து முயற்சியாய் ரவிதனிலே காயப்போடே. 195

போடே நீதீமூட்டியுலையில்வைத்துப் பொக்கமுடன் தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு, நாடவே களங்கமது யென்ன சொல்வேன் நயமான களங்கமது சொல்லப்போமோ, நீடவே வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று நினைவாகத் தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு, நூடவே கரியோட்டிலூதிப் போடு நுணுக்கமாமாற்றதுவுமாற தாமே. 196

ஆறான மட்டமது சொல்லப்போமோ அப்பனே நாலிக் கோர் தங்கஞ்சேர்த்து, வாறான வாறடித்துப் புடத்தைப் போடுவரைகட்டித் தங்கமது யிருங்குபாரு, கூறான தங்க மது பசுமைமெத்தக் குவலயத்தில் யத்தங்கஞ் சொல்லப் போமோ, நாறான சவளையதுவதிதங்காணீர் நாதாக்கள் செய்திடுவார் நளினமாமே. 197

கெந்தகத்தயிலம்

நளினமாமின்னமொரு போக்குச்சொல்வோம் நாதாக் கள்வித்தையது கூறப்போமே மளினமாங் கெந்தியொரு பலமேவாங்கு மகத்தான விரும்பிலியின் தயிலத்தாட்டி, களினமாமாத்திரைபோ லுண்டைசெய்து கலசத்தில் தானடைத்துச் சீலைசெய்து தளினமாய் குழித்தயிலமிறக் கிப்பாரு தாக்கான பொனவர்ன்னத் தயிலமாமே. 198

ஆமேதான் தயிலமதை ரசத்திற்குக்கு அப்பனே சூதமது மடிந்துபோகும், தாமேதான் சூதமதுமடிந்து தானல் தாரணியில் வெகுகேடி வேதையோடும்வேமே தான் சூதமது நேரேயொடுக்க வெடியான வுப்பதுவுங் காலாய்க்கூட்டி நாமேதான் அறுவகை செயர்நீதனால் நலமாகத் தானரைப்பாய் சாமம்நாலே. 199

நாலான பில்லையதுக் காயவைத்து நலமாக ஓட்டி லிட்டுச் சீலைசெய்துகால னகுக்குடமாம் புடத்தைப்போடு

கருவான செந்தூரம் என்ன சொல்வேன், வேலான வெள் ளியது செம்பிற்குக்கு மிக்கான மாற்றதுவு மென்ன சொல்வேன், சூலான வன்னமது சொல்லிப்போமோ சுரு தியாம் வாதவித்தை தீதம்பாரே. 200

பாரேதான் லோகமதில் பஞ்சமானல் படுவுரலுங் கல் லுமது பஞ்சமாமோ, சீரேதான் குகைதனிலே வாழுஞ்சித் தர் சிறப்பான தெரிசினைக் குறவுமுண்டோ, காரேதான் சித்தர் செய்யும் வேதைமார்க்கம் கடிதான செம்பொன்று செப்பக்கேளும், கூரேதான் செம்பதுவும் பலமேவாங்கிக் குறிப்பாகத் தானுருக்கி கிராசமீயே. 201

செம்பு சுத்தி

ஈயவே வீரமது காலதாகு மியலான சிற்றண்டங்கால தாகும், நையவே மதியுப்புக் காலதாகும் நலமான சாரமது காலதாகும், பையவே விதுவெல்லா மொன்றும்சேர்த்துப் பரிவாக செம்புக்கு கிராசமீவாய், நொய்யவே செம்பது வுங் கசடுநீங்கி நுணுக்கமாஞ் சவளைபோ லாகுந்தானே.

தானான செம்பதனைத் தகடடித்து தாழ்ச்சியாய்ப் புடம்போட மருந்தைக்கேளும், தேனான மனோன்மணி யாள் சித்தருயி தெளிவான செம்பதனிற் கவசம்பூசி, வேனான சீலையது வலுவாய்ச் செய்து விருப்பமுடன் குக் குடமாம் புடத்தைப்போடு, பானான புடமாறி யெடுத்துப் பாரு பாங்கான செம்பதுவுஞ் சுத்தியாச்சே. 203

ஆச்சப்பா செம்பதுவு மொன்றேயாகும் அப்பனே வெள்ளியது மூன்றேயாகும், காச்சப்பா தங்கமது வொன் றேயாகும் கருவாகத் தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு, பேச் சப்பா பேசுதற்கு யிடமேயில்லை பேரான பொன்னதுவும் மாற்றுருகும், மூச்சப்பா தானெடுங்கி யுண்டுநீயும் முனையான பராபரியை தியானம்பண்ணே. 204

பண்ணவே நிர்வாணி நிர்த்தஞ்செய்வாள் பாங்கான வாறுதலங் காணலாகும், எண்ணவே யுகாந்தவரைக் காணலாகும் எளிதான கும்பகத்தை நிறுத்தவேண்டும், திண்ணவே பதாம்புயத்தை நண்ணவேண்டும் தெளிவான ரேசகத்தை யறியவேண்டும், கண்ணவே கால்மாடு தலை மாடெல்லாம் கருத்தினிலே எப்போதும நாட்டுவீரே. 205

பச்சைவேட்டு வேதை

நாட்டவே எச்சிலைதான் கொண்டபோது நாடுமே தாகவிடாய் தீருமோசொல், முட்டவே பச்சிலையில் காசார முடிப்பதுவும் பொன்னல்லோ பொய்யுமாமோ, காட்டவே திணையளவு சூதம்விட்டால் காசினில் வாதமென்றே யேம

அயக்களங்குசெம்பு

மான்பான வின்னமொரு கருவைக்கேளு மகத்தான வேதையிது களுக்குவேதை, கான்பான வயமதுதான் ராவிமைந்தா கணக்குடனே பொடியதுவும் பலந்தானொன்று, பான்பான துருசதுவும் பலந்தானாலு நலமான சீனமது பலந்தானாலு, வீன்பான சாரமது பலந்தானாலு வெடியான யுப்பதுவும் பலந்தானாலே. 219

நாலான படிகாரந் தன்னைத்தானும் நலமாக பங்கிட்டு வதிலோர்பாகம், மாலான வயப்படியில் போட்டரைத்து வளமாக வமுரியினால் கழுவிப்போடு, லேசான விந்தமுறை நாலுபாஞ் சிறப்பாகக் கழுவிடவே வயமுந் தானும், காலான கசடதுதான் நீங்கியல்லோ காரான பொடியாக விருக்குந்தானே. 220

தானான பொடியதனில் காரந்தன்னைத் தாக்குடனே நாலுவித பாகஞ்செய்து, பானான வயப்பொடியி லோர் பாகந்தான் பதராமல் தான்போட்டு வரைத்துமேதான், வேனாகயிந்தமுறை நாலுபாகம் விடாமலே லமுரியினால் கழுவிப்போடு, கோனாக துருசிதனை நாலுபாகம் குறிப்புடனே முன்போல செய்துக்கொள்ளே. 221

கொள்ளவே வமுரியினால் கழுவிப்போடு கொற்றவனே நாலுமுறை யிந்தபாகம், விள்ளவே வமுரியினால் கழுவிப்போடு விகற்பமுடன் வந்திடைக்கு சூதஞ்சேர்த்து மெள்ளவே குழியம்மி தன்னாலாட்டி விருப்பமுடன் சட்டியிட்டு சீலைசெய்து, உள்ளவே யடுப்பேற்றி, நாலுசாமமுத்தமனே தானெரித்தாய் கமலந்தானே. 222

கமலமாஞ் செந்தூர மாகும்பாரு கதிப்புடனே செந்தூரம் நாலிலொன்று, விமலமாம் காரமது காலேசேர்த்து விருப்பமுடன் குகையிலிட்டு உருக்கிப்பாரு, தமலமாம் களங்குடனே செம்புமாகும் தளிராக வங்கமுடன் நேரே சேர்த்து, விமலமா வூதிடவே செம்புமாகும் விசையான களிப்பதுவுங் கட்டிப்போச்சே. 223

கட்டியதோர் செம்பொன்று தங்கமொன்று கருவான வெள்ளியது விராகனொன்று, திட்டமுடன் தானுருக்கி ஊதிப்போடு தெளிவான மாற்றதுவு மெட்டதாகும், நட்டமென்ன வணிகரிடஞ் சென்றுமேதான நலமாக நீர் கொடுக்கி லாபங்காணும், கட்டமுட னிருந்துகொண்டு கவனியாவாய்க் கருவருடன் கூடாதே கருவைப்பாரே.

கருவான பிராணாயந் தன்னில்நின்று கதிப்புடனே சின்மயத்தைக் கடந்துமேதான், உருவான குருபீடந்

தன்னைப்போற்றி யுத்தமனே யுதாசினத்தை தள்ளிப்போடு, மருவான கும்பகத்தில் நின்று கொண்டு மகத்தான செகசோதி தன்னைப்பாரு, திருவான மயேஸ்வரியாள் நிர்வாணிதானும் தேவியரும் கடாட்சித்து அர்ச்சிப்பாளே. 225

பாஷாணகட்டு

பாளேதான் பாஷாணம் பலமைந்தாகும் பாங்கான பூநீறு பலமைந்தாகும், சூளேதான் பூநீறு தன்னைத் தானும் சோகமாங் கேசரியின் நீராலாட்டி, கோளேதா னோராமற் பாஷாணத்துக் குருதிபெறக் கவசத்துக் கங்கி பூட்டி, சாளேதான் போலாந்திர மாகக்கட்டி தயவுடனே வடிப்பில்வைத் தெரித்திடாயே. 226

எரித்தபின் பாஷாணங் கவசநீக்கி எழிலாகத் தானெடுத்து எருக்கன்பாலால், பரித்துமே நாற்சாமம் சுருக்குதாக்க பளிங்கான பாஷணங்கட்டிப் போகும், தெரிந்துமே சூதமது நேரேதாக்கு தெளிவாக வறுவகையின் செயநீராலே, முறித்துமே எண்சாம மறைக்கும்போது முனையான மெழுகதுபோ லாகும்பாரே. 227

பாரேதான் மெழுகெடுத்து வெள்ளியத்தில் பாச்சப்பா பத்துக்கு ஒன்றுபோடு, நேரேதான் வெளவங்கம் நீரை வாங்கி நிலைத்துதடா வாதவித்தை நிசமதாச்சு, கூரேதான் சிவயோகந் தன்னிற்சென்று குறிப்புடனே மனோலையத்தை மேவிப்பாரு, வீரேதான் போகாமல் காயந்தன்னை விருப்பமுடன் யோக நிலை சாதிப்பீரே. 228

நாகவேதை

சாதிப்பீர் தவளைபூ மணத்தைதானும் சற்றுமே யதின் வாச மறியாற்போலும், சோதிக்க சித்தர் சொல் நூல்கள் யாவும் சுருதிபெறும் வேதாந்த நூல்கள் தானும், வாதிக்க எவராலு முடியாத வரிதான யென்னூலில் நுட்பம்வைத்து, நீதியாய் மனோன்மணித்தாய் பாதம் போற்ற நிஷ்களமாய் பராபரியை பரவிநில்லே. 229

நில்லடா நாகமது பலந்தானைந்து நெடிதான தாளகமும் பலந்தானைந்து, கொல்லடா கெந்தகமும் பலந்தானைந்து, மெல்லடா சூதமது பலந்தானைந்து மேலான துருசதுவும் பலந்தானைந்து, கல்லடா வாக்ராந்த பலமைந் தாகும் கருவாக வெள்ளியது பலமஞ்சாமே. 230

அஞ்சான சரக்கெல்லாம் நன்றாய்க்கூட்டி அப்பனே குழியம்மி தன்னாலாட்டி, திஞ்சான செயநீரில் தன்னால் மைந்த தெளிவாக ஒறுசாமம் வறைத்துமேதான், கஞ்

சான வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து கலங்காம லூலையில் வைத் தூதித்தீரு, மிஞ்சாமல் மூசைதனை வுடைத்துப் பாரு மிக்கான களங்கமது வாகுந்தானே. 231

தானான களங்கமதை என்னசொல்வேன் தாக்கான வெள்ளி செம்பில் தன்னிற்ருக்கு, கோனான குருமுறையாய் ஊதிப்போடு குணமான மாற்றதுவுஞ் சொல்லப் போமோ, வேனான நாலிலோர் தங்கஞ் சேர்த்து விருப்பமுடன் தகடடித்துப் புடத்தைப்போடு, மானான மாற்றதுவு மிகுதியாகி மாசற்ற தங்கமது வாகும்பாரே. 232

பாரேதான் பராபரியைப் பூசித்தேதான் பாங்கான சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு, நேரேதான் மும்மலமும் விட்டகற்றி நெறியான வெட்டவெளி தன்னிற்சென்று சீரேதான் சோதிமயந் தன்னைக்கண்டு சுடரொளியை எப்போது மனதிலெண்ணி, கூரேதான் விட்ட குறை நேருமட்டும் குறிப்பாக சமாதியிலே இருந்துபோற்றே. 233

லிங்கவேதை

போற்றவே தாயறியாச் சூலுமிந்த பூதலத்தி லில்லையென்ற வாக்கியம்போல, ஏற்றவே நானறியா வாதந்தானும் எழிலாகத் தானுமுண்டோ தரணிமீது, ஆற்றவே லிங்கமது பலமதாகும். அப்பனே பாவையர்பா லூறவைத்து, தூற்றவே சுருக்குடனே நாலுசாமம் துடிப்பான லிங்கமது சுத்தியாச்சே. 234

ஆச்சப்பா தேனதுவும் நாலுசாமம் அப்பனே சுருக்கவுந் தாக்கவேண்டு, மூச்சப்பா தைவேளை நாலுசாமம் பேரான செங்கன்சார் நாலுசாமம், பேச்சப்பா, பழச்சாறு நாலுசாமம் பேரான செங்கன்சார் நாலுசாமம் பேச்சப்பா மேனிச்சார் நாலுசாமம் கலங்காமல் சுருக்கிடவே கட்டிப் போமே. 235

கட்டியதோர் லிங்கமது பலமேயாகும் கடிதான ரவிமதியும் பலமேயாகும், திட்டமுடன் தான் ராவிமைந்தா கேளு திறமான குன்றிமணியறைத்துமேதான், பட்டயம் போல் தான்பிசறி லிங்கமீதில் பக்குவமா யங்கியது பதியமாட்டி, சட்டமதாய் சீலையது வலுவாய்ச் செய்து சார்புடனே உமிப்புடத்தில் போட்டிடாயே. 236

போடவே லிங்கமது வுருகியாடும் போக்கான சரக்கைந்துங் கட்டிப்போகும், நீட்டமுடன் லிங்ககுரு தனையெடுத்து நேர்ப்பாக வெள்ளி செம்பில் பத்துக்கொன்று, வாட்டமுடன் கொடுத்துருக்க மாற்றுகும் மைந்தனே வுப்புக்குக் காவிக்கேகா, தேட்டமுடன் கரியோட்டி லூதிப்போடு தெளிவான மாற்றதுவும் பாருபாரே. 237

பாரேதான் செம்பதுவும் நீங்கியல்லோ பாங்கான வெள்ளியது மாற்றுகாணும், சீரேதா னவ்விடைக்குத் தங்கஞ்சேர்த்துச் சிவப்பாகத் தகடடித்துப் புடத்தைப் போடு, நேரேதான் தங்கமது அதிகங்காணும் நிலையான வித்தையடா வாதவித்தை, கூரேதான் போகரிஷி சொன்ன மார்க்கம் குவலயத்தில் பொய்யாது மெய்யாங் காணே. 238

காணவே துடுப்பொன்று தானிருக்க கருவான கையதுதான் வேகுமோசொல், நாணவே தவமொன்று தானிருக்க நாம்செய்ய வினையது தானென்னசெய்யும், பூணவே மருந்தினது போக்கிருக்க பொலிவான பாகமது வென்னசெய்யும், நீணவே போகரிஷி புகலுமார்க்கம் நிட்சயமாய் தெரிந்துகொள்ளும் நெளிவைத்தானே. 239

இரசவேதை

தானான இரசமதுவும் சேர்தானென்று தாக்கான கெந்தியது சேர்தானிரண்டு, வேனான அடிகனத்த சட்டிலேதான் வெகுளாமல் உப்பதனைப் படிதான்கொண்டு, பானாக கீழ்மே லுப்பை கொட்டிப் பாங்காக கெந்தகத்தைக் கீழ்மேலிட்டு, கோனாக ரசமதுவை நடுவேயூதிக் குப்புறவாங் தீயெரிப்பாய் சாமம்பத்தே. 240

பத்தான சாமமது சென்றபின்பு பாங்காக எடுத்துப் பார் செந்தூரந்தான், புத்தான லிங்கமதுபோலிருக்கும் பொலிவாக செந்தூரஞ் சொல்லப்போமோ, சத்தான தங்கமது பத்துக்கொன்று தாக்கியரை செயநீரால் மருந்தாலுந்தான், வித்தான செந்தூரம் வேகமிஞ்சி வெகுதூரம் வேதையது ஓடும்பாரே. 241

பாரேதான் வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று பாங்காகத் தானுருக்கியெடுத்துப் பாரு, சீரேதான் கருப்புவன்னக் கனகமாகும் சிறப்புடனே யூதிப்பார் சிவந்தபொன்னும், நேரேதான் தகடடித்துப் புடத்தைப் போடு நெடிதான் மாற்றதுவு மாறதாகும், கூரேதா னாலுக்கோர் தங்கஞ்சேர்த்துக் குறிப்புடனே சென்றெடுத்து யுருக்கிப் பாரே. 242

போகர் குளிகை அதிசயம்

சென்றேனே வஷ்டதிசை குளிகைகொண்டேன் திரளான நதிமலைக ளனைத்தும் பார்த்தேன், சென்றேனே பொன்விளையு மணலுங்கண்டேன் செழிப்பான செம்பினிட வுளைவுங்கண்டேன், சென்றேனே பச்சைமலையானுஞ் சென்றேன் சிவப்பான வயிடூரிய விளையும்பார்த்தேன், சென்றேனே நாகார்சுனன் மலையுங்கண்டேன் சேனவி லதிசயங்க ளறிந்திட்டேனே. 243

அறிந்திட்டேன் வெள்ளியென்ற மலையுங்கண்டேன்
அப்பனே செம்பினிட மலையுங்கண்டேன், பிரிந்திட்
டேன் மேருகிரி தன்னிற் சென்றேன் ரோமரிஷிகள் முனி
சித்தர் தம்மைக் கண்டேன், பரிந்திட்டு யவர்களிடஞ்
சென்றுபேசி பலபலவாஞ் சாத்திரங்கள் மறைத்ததெல்
லாம், குறித்திட்டு வெளியாக்க வென்றே யெண்ணி
குளிகையிட்டு சீனபதி யமர்ந்திட்டேனே. 244

பதியான தீவுதீவாந் தரங்கள் பறக்கவே குளிகை
யொன்று செய்துகொண்டேன், நதியான சத்தசா கரமுங்
கண்டேன் நாதாக்க ளிருப்பிடமுந் துறையுங்கண்டேன்,
விதியான சாத்திரங்கள் மலைபோற்றங்கம் விஸ்தார
மாயிருக்குங் குகையுங்கண்டேன், மதியான வெள்ளி
யென்ற கானாறுகண்டேன் மகத்தான சுரங்கமுதல் யான்
கண்டேனே. 245

கண்டேனே ரிஷிகளுட கூட்டந்தன்னைக் காலாங்கி
நாயனார் சமாதிகண்டேன், உண்டான சமாதியிட பக்கந்
தன்னில் உத்தமனே மேருகிரி சமாதியோரம், அண்டாத
தடாகமொன்று பங்கேயுண்டு அதிலுள்ள வதிசயங்கள்
யாவுஞ்சொல்வேன், திண்டான வாயிரக்கால் மண்டபந்
தான் திறமாகக் கட்டிருக்கும் வன்மைபாரே. 246

சித்தர்கள் வருத்துப்போக்கு

பாரேதான் சித்தர்கள் கூட்டமாகப் பதிவாக தூண
ருகில் சமாதிருப்பார், நேரேதான் காலாங்கி மூலர்தாமும்
நெடுந்தூரஞ் சமாதியது நெருங்கிருப்பார், சாரேதான்
சதகோடி ரிஷிகள் தாமும் சார்பாகத் தானருகில் வந்து
நின்று, கூரேதான் தீதங்கள் மிகவுங்கேட்பார் கோடிமனு
தானுரைப்பார் சித்தர்தாமே. 247

தாமேதான் கருக்குருவும் விள்ளச்சொல்வார் தாக்
கான செந்தூரக் காடுஞ்சொல்வார், வேமேதான் சுன்ன
மென்றக் காடுஞ்சொல்வார், மிக்கான கிடாரங்க ளிருப்
புஞ்சொல்வார், போமேதான் ராமரிட வைப்புஞ்சொல்
வார், !பொலிவான கெடிஸ்தலமும் புகழ்ந்துசொல்வார்,
நாமேதான் ராவணஸ்தலமுஞ் சொல்வார் நலமான திர
வியமு மிடஞ்சொல்வாரே. 248

இராஜாக்கள் வைப்பு

சொல்லுவார் பொன்னென்ற காட்டையெல்லாம்
சூட்சமுடன் ருனுரைப்பார் வதீதமெத்த, வெல்லுவா
ரயோத்திநக ராசனான வீரியனாமரிச்சந்திரன் வைத்த
பொன்னை கெல்லுவார் பாதாள வஞ்சனத்தைக் கீர்த்தி

யுடன் ருன்கொடுப்பார் மைந்தாகேளு, புல்லுவார் புரு
ரன்றன் பொன்னையெல்லாம் பொருப்பாகத் தானெடுக்
கும் வகைசொல்வாரே. 249

வகையுடனே ராசாக்கள் வைத்தமார்க்கம் குப்வுடனே
தானெடுப்பார் சித்தர்வர்க்கம், தொகையுடனே விக்கிரமா
தித்தன் சொத்தை துறைகோடி பரிசனமா மெல்லாஞ்
சொல்வார், நகையுடனே ராசருட சோழவர்க்கம் நாட்டி
லுள்ள பொருளையெல்லாம் விரித்துச் சொல்வார், பகை
யுடனே பாண்டவாள் திருதராட்சன் பண்பாகத் தேடி
வைத்த பொருள் சொல்வாரே. 250

பொருள்சொல்வார் நளராசன் திரவியங்கள் பூதலத்
தில் மெத்தவுண்டு புகலப்போமோ, இருள்சேர்ந்த காட்ட
கத்தில் புதைத்துவைத்தார் எழிலான தேவரிஷி வனந்
தானப்பா, மருள்சாய்ந்த மராமரமாம் விருட்சமுண்டு
மலையோர மதினருகே சித்தர்கூட்டம், அருள் சூழ்ந்த
மூலவர்க்கர் மெத்தவுண்டு அவருடைய பலாபலத்தை
யுறைக்கேளே. 251

கேளே நீ திரவியங்கள் மலைபோற்றங்கம் குவித்தி
ருக்குஞ் சாவடியாங் குளமொன்றுண்டு, சூளேநீ ராட்
சதங்கள் கூட்டமப்பா சொல்லவொண்ணா ரிஷிகளுட
சேர்வைமெத்த, ஆளேதான் மானிடர்க ளெவர்போனா
லும் அண்டவொண்ணா திரவியத்தை யெடுக்கப்போமோ,
தாளேதான் மந்திரமா மதர்வணவேதம் தாக்குடனே
தானறிந்தோர் போகலாமே. 252

போகலாம் பொன்னெல்லாம் வாரிவந்து பூதலத்தி
வரனாய் வாழலாமே, வாழலாமென்று சொல்லித் தனத்
தைத்தேடி தாரணியில் வைத்திறந்தோர் கோடாகோடி,
வேகலாந் தீயதனி லென்றசோதி மேதினியில் கேட்டி
ருந்து வீணாய்மாண்டார், நோகலாஞ் சித்தர்மனமென்
றெண்ணாமல் நொடிக்குள்ளே சாபத்தால்மாண்டிட்டாரே.

விலாடமாநகரம் தருமர் வைப்பு

மாண்டிட்டார் வரைகோடி ரிஷிசாபத்தால் மண்ட
லத்தில் மடிந்தவர்கள் கோடாகோடி, தூண்டிட்ட கரு
மான மின்னமொன்று சூட்சமுடன் சொல்லுகிறேன்
மைந்தாகேளு, வேண்டிட்ட திரவியங்கள் மெத்தவுண்டு
விலாடனாம் நகரமதில் மலையோரந்தான், தாண்டிட்ட
கோபுரமாந் தேவஸ்தானம் தனிப்பிள்ளை யார்கோவில்
உண்டுபாரே. 254

பாரேதான் திருக்கோயில் குளமுமுண்டு படிகமாம்
வட்டக்கல் பாறையுண்டு, நேரேதான் சிவாலிங்கஞ் சமைத்

திருக்கும் நெடிதான குத்துக்கல் பாறையுண்டு, சீரேதான் தருமரிட திரவியங்கள் தேடவொர்ண்ணா மலைபோல தங்கமப்பா, சீரேதான் களஞ்சியங்கள் கோடாகோடி குறிக்கமுடி யாதென்று கூடினாரே. 255

விபீஷணன் வைப்பு

கூறினேன் போகரிஷி சொல்லுமார்க்கம் கொற்றவனும் விபீஷணன் திரவியங்கள், தேறினதோர் கோடிவரை யுகாந்ததங்கம் கொட்டியே கிடக்குமது லங்கைதன்னில், மீறினதோர் பச்சைவடம் தாவடங்கள் மின்னலைப்போ லொளிவீசு மிலங்கைதன்னில், மாறியதோர் கோட்டைமுகம் பதிமுன்னாகை மன்னவனார் நிதியனைத்துங் சாணலாமே. 256

காணலாம் பொற்கோபுர வாசல்முன்னே கருவான செந்தூரக் கிடாரமுண்டு, தூணெலாந் தங்கமது செம்புவன்னம் துறைநடுவே செயசரக் கிடாரமுண்டு, பூணெலாம் வாபரண மெத்தவுண்டு பொங்கமுடன் தானிருக்கும் புரவிபூண்டு, நீணலாந் தெய்வலோக புரவிமீதில் நெடிதான ரக்கையது தோன்றுந்தானே. 257

விபீஷணன் தாம்பிர மாளிகையை இந்திரசித்தன் தூம்பரவேதை

சானான புரவியது தானிருக்குந் தனியான மண்டபந்தான், வேனான செம்பினிட மாளிதானும் விண்ணுலகில் விஸ்வகர்ம நிருபர்தன்னால், பானான விபீஷணா மாண்டுதன்னில் பாவித்த மண்டபத்தன் மகிமை சொல்வோம், கானான யிந்திரசித்தன் சிசுபாலன்தான் காட்டியதோர் வாதவித்தைக் காணலாமே 258

ஆமேதான் செயரசமாஞ் செந்தூரத்தை அடவுடனே தாம்பிரத்தின் மாளிதன்னில், தாமேதான் காலடியில் மண்டபத்தில் தாக்கவேதூம் பரமாம் செயசூதத்தை, காமேதான் தடவித் தணலைக்காட்டக் கட்டமாட மாளிகையும் பழுத்து தங்கம், நாமேதான் கண்டபடி சொர்னமாளி நளினமுட னிந்தரசித்த னாட்டினானே. 259

நாட்டினான் சித்தர்முதல் ரிஷிகள் தாமும் நடுக்கமுடன் திடுக்கிட்டு ஓடிவந்து, மீட்டினதோர் செயசூத தூம்பரத்தை மேதினியி லகாரிடமுங் கிட்டா முற்றான், பூட்டினார் கிராடமென்ற செயசூதத்தை பூதலத்தில் யாரேனும் நெருங்கவொட்டாற் காட்டினாற் சமாதியிலே கிடாரமெல்லாந் தாரணியில் பாதாளம் புதைத்திட்டாரே 260

இந்திரசித்து சாபம்

புதைத்துமே ரிஷிகோடி முனிவர்தாமும் பூதலத்தி லிந்திரனாஞ் சித்தனுக்கு, பதைத்துமே சாபமது கொடுத்

திட்டார்கள் பாருலகில் பத்தனாய்த் திரியவென்றார், சிதைத்துமே யிந்திரனாஞ் சித்தராசன் சிறையிட்டு முறையிட்டுத் திரிந்தான்பாரில், வதைத்துமே தானிருந்த யிந்திரசித்தை வாகுடனே சாபமதை தீர்த்தார்பாரே. 261

சாபநிவர்த்தி

தீர்க்கவே ஜனகமுனி பெரியோர்தாமும் திறமுடனே கானகத்தில் கொண்டுசென்று, பார்க்கவே யெல்லோரும் புகழவென்று பாலித்தார் ஞானோபதேசவுண்மை, தேர்க்கவே சித்தருட மகுத்துவத்தை தெளிவறவே ஜனகமுனி யெடுத்துக்கூற, மார்க்கவே மனோலயத்தில் லகித்துநின்று மதிப்புடனே யோகசமாதி யில்நின்றாரே. 262

நின்றாரே யிலங்கைபதியோரக்கன்னில் நெடுந்தூரம் சுனையொன்று தடாகமுண்டு, குன்றான மலைபோலப் பூஷ்ணங்கள் கோடான கோடிசெம்பொன் கிடாரந்தன்னை, வன்றான பூமியிலே பதிந்துவைத்தார் வாகான வேதாளங் காவலுண்டு, தன்றான பூஷணமாஞ் சாடி வைப்பை தரணியில் போகரிஷி கண்டிட்டேனே. 263

கண்டிட்டே னிலங்கைக்கு மேற்புறத்தில் கருவான சுரங்கமுண்டு கிடாரந்தன்னில், குண்டிட்ட சாவடியாங் கோட்டைவாசல் கொடிதான கிங்கிலியர் அனுமார்கூட்டம், தண்டிட்ட காவற்கார னேகருண்டு சதகோடி ரிஷிகளெல்லாம் வருவார்போவார், கொண்டிட்ட சீதையாபரணந்தன்னைக் கோடித்துத்தான் வருவார் முனிவர்தாமே. 264

ராவணன் வைப்பு

முனியான லங்கைக்கு வடபாகத்தில் முனையான மலையோரம் பாறையுண்டு, தனியான மண்டபமாங் கோட்டையுண்டு தாக்கான கடலோரங் குத்துக்கல்லாம், தனியான தேவதா மாவிருட்சம் கடலருகே ராட்சதாள் கூட்டங் காவல்பனியான சூரியசந் திரனுங்காணார் பாருலகில் எவராலும் பார்க்கப்போமோ. 265

பார்க்கவே வெகுகோடி சித்தர்தாமும் பதிவாகக் காணவென்று வருவார் போவார், ஆர்க்கவே முடியாது தனத்தின் சேர்வை ஆரறிவாரி இவ்வுலகில் தீகமெத்த, தீர்க்கவே குளிகைகொண்டு யானுஞ்சென்று திரளான கோட்டைவழி தான்கடந்து, ஏர்க்கவே சுரங்கத்தின் வழியுங்கண்டேன் எழிலான ராவணனார் நிதிகண்டேன். 266

பாஞ்சாலன் வைப்பு

நிதியான தளவாக லனைத்துங்கண்டேன் நெடிதான பாஞ்சாலன் கிடாரவைப்பு, பதியான கடலோரம் விருட்ச